

Jednota s Bohem

Jeffersonville, Indiana, USA
62-0211

1 Děkuji, bratře Ormane, Pán ti žehnej. Dobré ráno, přátelé. Jsem rád, že mohu být dnes ráno znovu tady v modlitebně. Když jsem vešel dovnitř a stál tam vzadu, slyšel jsem, jak přišlo to proroctví skrze mluvení v jazycích s výkladem. A řekl jsem těm lidem, kteří byli ve vedlejší místnosti, která je také nacpaná: „Nevím, nehovořil jsem s tím mužem (to byl bratr Higginbotham, pokud dobře vyslovuji jeho jméno) dlouhou dobu. Uplynuly celé měsíce, kdy jsem mu naposledy potřásl rukou. Ale to, co dnes ráno řekl, je právě to, o čem hovořím, přesně to, o čem mluvím.“ On o tom nevěděl. Já jsem také nevěděl, o čem budu kázat, až teprve před chvílí. A to je právě to, co on zrovna řekl. A tak jsme šťastní, když si můžeme uvědomit, že jsme shromážděni ve jménu Pána Ježíše a nacházíme se pod ochranou Jeho křídel.

2 Nuže, vidíme hodně stojících, místo je plné a namačkané, a neradi to vidíme. Ale jakmile to jen bude možné, chceme to tady pozměnit na větší modlitebnu. Tedy, teď bych rád podal stručnou zprávu z Phoenixu.

Byl jsem tady minulou neděli a mluvil jsem na téma „Večeře Páně“, bylo to před bohoslužbou večere Páně. Večeře Páně to není jen přijímání chleba, ale večere Páně to znamená promluvit si, mít společenství, promluvit si s někým.

A tak tedy dnes ráno, pokud budu příliš zdlouhavý, no, ať někdo, kdo sedí, uvolní místo stojícímu. Budu vám za to vděčný. Jsem znepokojen tou dobou, ve které žijeme, jsem jí velice znepokojen. Když vidím události, které probíhají, něco se ve mně pozvedá. Ale já bych chtěl využít můj čas a vynasnažím se...

3 V dnešním ranním poselství budu mluvit na téma „Jednota“. Chci využít svůj čas a pokusit se to udělat co nejvíce... vyložit to tak dokonale, jak jen to bude možné. Přeji si, abyste se všichni, kteří tu jste shromážděni, za to modlili.

A teď bych chtěl, abychom si otevřeli Bible, pokud je máte s sebou, abyste spolu se mnou nejdříve četli z 1. kapitoly epištoly k Židům. Chtěl bych přečíst první tři verše 1. kapitoly Židům, a také z 1. Mojžíšovy 1:26 a 27, a provázat to spolu. A nikdo z lidí nemůže říci nic hodnotného, pokud mu nepomůže Bůh. A tak je to také s tím dnešním ranním poselstvím o jednotě lidí s Bohem. Nyní tedy v 1. kapitole k Židům čteme následující:

Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky,

ale v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna, jehož ustanovil za dědice všeho a skrze něhož také stvořil světy.

On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; Slovem svojí moci udržuje všechno, co je. Když sám skrze sebe vykonal očistění našich hříchů, posadil se po pravici Velebnosti na výsostech.

A teď přejdeme do 1. Mojžíšovy, do 26. a 27. verše; čtu následovně.

Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podlé podobnosti našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vsí zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi.

I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.

4 Teď na okamžik skloníme naše hlavy k modlitbě. Jsem si jist, že mnozí v tomto publiku přišli s prosbou takového rázu, že bychom možná mohli zvednout ruce k Bohu, ti z vás, kteří mají nějakou prosbu a dovolí Mu tímto způsobem, aby uviděl, že máme něco, za co bychom se mohli pomodlit. Bože, dopřej to jednomu každému z nich.

Pane, shromáždili jsme se pod střechou této modlitebny a jsme vděční, že můžeme mít dnes střechu nad hlavou; ale když se tak shromažďujeme za tímto velkým účelem, jako je tento, cítíme, že skrze zaslíbení Boží jsme se shromáždili pod křídly Všemohoucího. A ať On podobně jako kvočna, která přikrývá svá kuřátka, nás ochraňuje od všeho, po čem toužíme, abychom od toho byli ochráněni; aby se On mohl vznášet nad námi a opatrovat nás a dát nám dnes náš chléb vezdejší, jak tělesný tak i ten duchovní, abychom mohli mít sílu udržující naše těla při životě a mohli takto chodit po této zemi, a mít udržující při životě moc Duchu svatého, který přinese Slovo Boží k hladovým lidem. A když budeme odsud odcházet, ať je takové pomazání na našich rtech a v našich srdcích, abychom se mohli podělit s jinými lidmi o tom dni, ve kterém žijeme a o stavu této doby. Bože, my Ti plně důvěřujeme. Pane, není tu žádné jiné místo, kam bychom se mohli uchýlit. Cítíme to stejně tak jako Petr onoho dne, když se Ježíš zeptal: „Chcete i vy odejít?“

On Mu odpověděl: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života.“ A proto jsme se dnes ráno shromáždili, protože jenom Ty máš slova věčného života. A my prosíme, abys je učinil pro každého z

nás tak skutečná, aby v nás naše srdce hořela. Ať jsou naše duše posilněny, naše těla uzdravena, naši duchové uzdraveni, naše duše obnoveny, abychom byli zformováni podle způsobu, který Bůh chce v nás vidět.

5 Otče, prosím Tě, abys posilnil ty, kteří stojí v těch místnostech a kolem stěn, a také ve vstupní hale; prosím, abys je posílil s vědomím, že je to nahráváno na pásek a dostane se to do různých národů a zemí a k různým kmenům na zemi. Bože, my Ti plně důvěřujeme. Jen nám dopřej sílu a Slovo pomazání, aby to mohlo být přineseno tak, jak si to přeješ pro tuto hodinu. My se Ti teď odevzdáváme, náš sluch, náš hlas, naši pozornost, všechno, čím jsme, všechno Ti odevzdáváme, abys v nás mohl působit. Pracuj skrze nás a projevuj mezi námi Tvoji velkou přítomnost, protože o to prosíme ve jménu Ježíše, Tvého Syna. Amen.

6 Slovo jednota znamená „být s někým jedno“. Jednota, „sjednocení“. Tedy, je to úžasné téma, a zaslouží si větší část naší pozornosti, než jsem vám schopen nabídnout, a také více, než by snad mohla nabídnout kterákoli osoba na zemi. Avšak chtěl bych vám ohledně toho vyjádřit svůj osobní názor a spolu s tím to, co nám Bůh dá. Tedy, ohledně toho, je to vyučování nauky. A k bratrům, kteří můžou poslouchat tento pásek, věřím, že to pro vás nebude pohoršením, ale že to způsobí, abyste se nad tím velice vážně zamysleli nebo spíše tomu věnovali větší pozornost. Abyste to studovali s modlitbou a pozorně, abyste to zvážili na váze Božího slova a přesvědčili se, jestli je to od Boha nebo ne.

Protože věřím, že je to cesta, kterou se to má vždy ubírat. Vážít to pomocí Slova, protože Slovo je tou jedinou věcí, která je schopna obstát. Ježíš řekl: „Nebe a země pomínou, ale má slova nikdy nepomínou.“ A tímto způsobem tomu věřím a také věřím, že to je Boží program. Věřím, že to je dokončené Boží dílo, které bylo napsáno ve formě Slova. A proto kdyby bylo něco v rozporu s tím Slovem, pak to nemohl být Bůh ani Boží plán. Ale věřím, že to je ten program. Tedy, Duch Boží v tom Slově obživuje to Slovo a způsobuje, že je schopno se vyjádřit. Obživuje to Slovo jako semeno.

7 Tedy, první muž a první žena byli v Edenské zahradě v dokonalé harmonii s Bohem. A to v takové míře, že Bůh mohl sestoupit v každé chvíli, kdy jen chtěli, a promluvit si s Adamem a Evou tváří v tvář. No, to je dokonalá jednota. Bůh a Jeho stvoření. Bůh promlouvající tváří v tvář s Adamem a Evou. A oni byli v tak dokonalé harmonii s Bohem, že byli s Bohem jedno. Bůh a Jeho rodina byli jedno.

A člověk a jeho rodina, správná dobrá poslušná a šlechetná rodina přebývá ve vzájemné jednotě. A pokud se v nějaké rodině vyskytne něco, co je rozděluje, pak to není správné. Taková rodina je v nějakém bodě narušena. Oni by všichni měli být jedno, otec s matkou, matka s otcem, děti s rodiči, rodiče s dětmi, všichni v souladu. A když to vidíme, pak máme před sebou nádherný obraz.

8 To je Boží záměr. A Jeho záměrem, jakožto svrchovaného Otce, bylo být jedno se svou pozemskou rodinou, Adamem a Evou. A jedno s Bohem jako rodina mohli být pouze tak, že Boží přirozenost byla v nich. A tak díky této Boží přirozenosti v sobě se stali úplně jedno s Bohem a mezi sebou. Není to nádherný obraz? Bůh ve své rodině, svrchovaný Otec nade všemi! Nebyla tu smrt ani žal ani zármutek. Nebylo tu nic, jenom nevyslovitelná radost. Nikdo nikdy neonemocněl, neexistovala bolest srdce; prostě jedno s Bohem! Jaký obraz! Díky tomu, že Boží přirozenost byla v lidech. A proto oni prostě následovali tu Boží linii, což způsobovalo, že Bůh a oni byli jedno.

9 Ježíš se modlil v Janově evangeliu v 17. kapitole a v 11. verši, je to pro vás, kteří si děláte z této lekce nedělní školy poznámky. Mám jich tady dnes ráno hezkou řádku. V Janovi 17:11 se Ježíš modlil, aby Církev a On mohli být jedno, tak jako Otec a On jsou jedno. Aby Církev, my, jako údy Kristova těla, byli jedno společně, jako On s Otcem jsou jedno. A jednoho dne poznáme, že On byl v Otcí... Otec v Ném a On v nás a že společně jsme jedno. Jaká jednota, jaký svazek to bude vidět Boha v Jeho Církvi v takové míře, že každý úd je v dokonalé harmonii s druhým a také s Bohem. A to je Církev, pro kterou si přichází Ježíš. A Jeho modlitba bude vyslyšena tehdy, když budeme jedno.

10 A to je jediný posvátný základ společenství, jaký Bůh kdykoliv ustanovil pro sebe a svou Církev. Jeho jednota v lidech, to je jediný základ společenství. Jediný způsob, jak se můžeš postavit na tomto základě, je sjednotit se s Ním navěky. Právě tak, jak se sjednocuješ se svým manželem, žena se sjednocuje se svým manželem slavnostním slibem až do smrti. Dobře, pak, když se sjednocujete s Bohem, je to jedno a totéž, když se Církev sjednocuje s Kristem — dokud nás smrt nerozdělí. A pak, pokud nikdy nezhrěšíte ani neprovedete něco špatného, budete věčně sjednoceni s Bohem. Jedině smrt vás může s Bohem rozdělit, ale ne ta fyzická, ale smrtelný hřích. Hřích je smrt, a to je to, co nás odděluje od Boha. A tak být sjednocen s Ním v Duchu Jeho moci, to je věčný život, jste věčně sjednoceni s Bohem. Ó, chtěl bych se za chvíli k tomu dostat. Věčně sjednoceni s věčným Bohem, v dokonalé harmonii s Ním, dokonale sjednoceni společně v Církvi, ve které jak Bůh tak i všechny údy těla jsou jedno, sjednoceni vespolek.

11 A pokud si všimnete, jak byla Eva sjednocena s Adamem, prostě se stala jeho částí. Bůh, jak to můžete pozorovat v 1. Mojžíšově 1:27, stvořil muže a ženu, On je stvořil. A ten muž byl... on byl jak mužem tak ženou, po duchovní stránce byl ženou a mužem. Bůh vzal žebro z jeho boku. Všimli jste si, že

to tělo bylo vedlejším produktem, ale ne ten duch? Ta tělesná část ženy byla vedlejším produktem, potom, když bylo stvoření dokončeno, Bůh vzal z Adamova boku žebro a stvořil ženu. Ale nebylo to tak s duchem; ten duch byl částí Adama, protože on byl jak mužem tak ženou, vyjadřující se duchovně. Zároveň mužem i ženou.

12 Tedy, nevidíte ten nádherný duchovní obraz? My se v těle lišíme. Jsme jako vedlejší produkt, jako stvořené osoby, skrze posvátný manželský svazek. Ale v Duchu jsme syny a dcerami, to není nějaký jiný duch, ale Duch žijícího Boha. Jsme stvořeni na Jeho podobenství, v jednotě s Ním, na dokonalý obraz živého Boha, jelikož jsme se stali syny a dcerami. Nejsme odděleni, ale tentýž Duch, tentýž Bůh, tatáž osoba, spojení ve svatém manželském svazku s tím Věčným. Vidíte, jak to Bůh naplánoval, abychom nebyli odlišní!? Ale On, ne nějaká jiná bytost, z nějakého jiného kmene, ale opravdový svazek a ratolest Všemohoucího docílena tímto svatým svazkem. Tělo pochází od matky a otce, avšak Duch pochází od Boha. A Bůh rozdělil sám sebe tak, jak byl rozdělen Adam.

13 V den Letnic shledáváme, jak se Duch svatý, ten Ohnivý sloup, rozděluje, posadí se na jednoho každého člena této církve; to je Bůh, který sám sebe slučuje! Co to pak udělá s tou jednotnou skupinou lidí? To přivede zpět sjednocené tělo Ježíše Krista. Ono se sjednocuje!

A dnes při tom velikém rozdělení, ve kterém žijeme, s denominačními rozdíly a jinými věcmi; je mi to líto, ale je to hanba!

14 Spojení v nebeském manželském svazku s věčným Bohem, jsme Jeho částí, částí Boha. Podle těla jsem se stal Branhamem, protože jsem z mého otce Branhama. A vy jste se stali částí vašeho otce a matky, ale v duchu jsme se dostali do svazku s Bohem, což nás dělá částí Boha. A jelikož Bůh nemůže zemřít: „Kdo věří ve mě, má život věčný. A podle toho obrazu, který je tady na zemi a podle Jeho obrazu ho vzkřísím v tom posledním dnu.“ Ne nějakou duchovní bytost, protože budeme mít tělo podobné Božímu oslavenému tělu, oslavenému tělu Ježíše Krista, budeme vzkříšeni na tento obraz.

15 Ježíš řekl, když šel k Lazarovu hrobu: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve Mne, jistě nezemře a bude žít navěky.“ Kdo věří ve mne, nikoliv mi, ale ve mne. Být v Něm, věřit! „Jestliže zůstanete ve mně a má slova zůstanou ve vás.“ V Něm, ve víře! Ó, aj! Doufám, že Duch svatý je schopen to dostat do vašeho nitra. Ó, vy jste to malé stádečko, a právě proto jsem si během tohoto týdne s modlitbou a prosbou k Bohu zvolil tento text, abych vám ukázal, kde stojíme. Věříš v Něho! Nemůžeme věřit v Něho, dokud jsme do Něho nevešli, nebo On nevešel do vás. Teprve potom máte život věčný. Dokud neobdržíte život věčný, věříte jenom „na“ Něho. Teprve potom je věčný život Božím životem ve vás, a tehdy věříte v Něho.

„Vy ve mě a já ve vás. Aby mohli být jedno, Otče, tak jak Ty a já jsme jedno.“ Bůh v Kristu, Kristus v Církvi, rozumíte. „Právě tak, jako my jsme jedno, aby i oni byli jedno.“ Jak potom můžeme být jedno? Jestli zůstanete ve mně a slova má ve vás.“ Rozumíte? Zůstávat! „Jestli má slova zůstanou ve vás, prostě, o co chcete.“ Protože to už nejste více vy, to je Slovo, které je ve vás, a Bůh je tím Slovem.

16 Nuže, Slovo Boží je meč. Židům 4. kapitola, tam se o tom mluví, Židům 4:12. Tedy, to je meč. A meč je úplně neúčinný, dokud jím nevládne nějaká ruka nebo síla. Ale je třeba ruku, aby se chopila toho meče. A ruka, která drží ten meč, je ruka víry.

Tedy, ruka víry, ale záleží na tom, jak je silná. Tato ruka víry může být natolik silná, aby prořezala malý otvor v temnotě a řekla: „Vírou jsem spasený.“ To je velký zásah, ale potom, pokud je jenom tak silná, že může jen sevřít ten meč, pak je to všechno, co může docílit. Ale pokud je ta ruka dost silná, dokáže se probít vším, co ďábel položí do cesty a způsobit, že každé Boží zaslíbení se zaleskne v moci Jeho vzkříšení. Jestli to je silná ruka víry: „Dny zázraků! Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky,“ a ona se tím probije. Záleží jaká síla ovládá tento meč...

17 A ten meč je pořádně ostrý. 4. kapitola k Židům říká, že je ostřejší než každý dvojsečný meč, proniká až k rozdělení duše a ducha, i kloubů a morku v kostech, a rozsučuje myšlenky i záměry srdce. On dosáhne až za tu tělesnou oblast, zasáhne až do té duchovní oblasti, zachytí myšlenky srdce a zjeví je. Ten Duch Boží, to Slovo Boží.

Nuže, to Slovo se proseká do nitra, pokud za ním stojí taková ruka, aby to docílila. On si najde své místo a probije se do každého zaslíbení a podá vám ho, pokud jen budete mít tu dostatečně silnou ruku, která za tím stojí. Meč uchopený rukou víry, on ho sevře, přidrží ho, postaví se tváří v tvář nepříteli. Jak by se mohl neobřezaný nepřítel postavit v přítomnosti všemohoucího Boha? A tak se chopte meče Slova a pak každé zaslíbení patří vám. Chopte se ho silnou rukou víry a jděte kupředu! Pokud potřebujete uzdravení, sekejte pomocí tohoto Slova: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Pokud potřebujete spasení, každé zaslíbení v Bibli patří vám. Ono tam leží a satan se ho snaží ukrýt, ale vezměte tento meč a probijte se tmou, dokud Boží světlo neozáří vaši duši a neobdržíte zaslíbení. On to udělá.

18 Adam byl částí nebo Eva byla částí Adama, ona byla tělem z jeho těla a kostí z jeho kosti. A v tom je pravý svazek. A právě takový je pravý svazek Církve — duch z Jeho Ducha, slovo z Jeho Slova. Nikdy se neodchyluje od Slova, ten opravdový věrný věřící nebude dělat kompromis se žádným Slovem. Zapamatujte si, bylo to pouhé jediné slovo, kde Eva udělala kompromis — s jedním slovem. Ale opravdový věřící neudělá kompromis s žádným Slovem, on se přidrží toho meče víry... pomocí víry nebo spíše tohoto meče Slova a bude si nárokovat každé Božské zaslíbení dané Bohem. Je to tak.

19 Oni byli pro nás Božím příkladem, jakými bychom měli být. Stáli před Bohem a nikdy neselhali. Když promluvili, Bůh odpověděl. Každý den je sledoval. V noci, když uléhali ke spánku, bděl nad nimi. Během dne je vedl, poskytoval jim jídlo, miloval je. Měl s nimi neustále společenství, celou dobu. Oni byli Božím obrazem a Bůh v nich přebýval. A to dělá to společenství. To je to, co dělá ten svazek. To je Bůh ve své Církvi. To je svazek. Mnoho by o tom mohlo být řečeno, mohli bychom procházet mnohými místy. Sjednocení s Ním, to je věčný život. A jediný způsob, jak s Ním můžeme být sjednoceni, je kráčet úplně v Jeho Slově. Tak je to správné. Vezměte každé zaslíbení a věřte mu.

20 Nuže, Eva byla sjednocena, dokud nenarušila jedno jediné slovo, neboli nezpochybnila Slovo jako pravdu. To ji oddělilo. Každé slovo: „Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z úst Božích!“ A tak my můžeme být v Bohu sjednoceni, protože Adam a Eva před pádem, před zpochybněním Slova, byli příkladem toho, čím my bychom měli být v Něm. Být sjednoceni s Ním, to je život; být od Něho odděleni, to je smrt. Tedy, pokud následujeme Jeho přikázání!

21 Víme, že děláme chyby, ale nesmíte se na to dívat. Nejedná se o naše chyby, protože ty budeme dělat vždycky. Rozumíte? Tady jde o následování Jeho pravidel. O následování toho, co Jím bylo vysloveno. Klopýtání a pády s tím nemají nic společného. Pokud opravdový a věrný služebník klopýtne, on se znovu postaví. A pokud zakolísá, Bůh ho přitáhne zpět na tu správnou stezku, dokud se jen nachází na stezce své povinnosti. Ale pokud opustil stezku povinnosti, Bůh vůči němu není zavázán. Ale dokud je na cestě povinnosti, Bůh je vůči němu zavázán, jelikož ví, že dotýčný je pouze mužem nebo ženou. On je zavázán vůči této osobě tak dlouho, dokud se ona nachází na cestě svých povinností.

22 Nuže, Církev je teď zasnoubena s Kristem. K svatebnímu obřadu ještě nedošlo, ten se bude konat na Beránkově svatební večeři. A tak vidíme, že Církev je teď zasnoubena, tak jako se muž zasnoubí se svou vyvolenou. A co On bude dělat po dobu zasnoubení? On jí dává různé věci, posílá jí dary, stará se, aby se cítila dobře. Dobře, a zrovna tak jedná Kristus se svou Církví. Posílá jí dary Ducha. Jak můžete být zasnoubeni, když popíráte existenci těchto darů? To jsou pravá znamení lásky. To je Boží znamení pro církev. Ježíš řekl: „Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří.“

23 Tedy, zachovávejte tyto věci ve svých myslích. Církev musí věřit každému Slovu, každému zaslíbení, každé čarce a musí si to nárokovat a musí se v tom procvičovat. Kdybych byl zasnouben s nějakou dívkou a byl bych svobodný a poslal bych jí něco, například zasnubní prsten a ona by ho nenesla, pak by to dokazovalo, že mi nevěří. Nechce být mou nevěstou. A pokud Kristus posílá Církvi své dary, které jí slíbil a ona je odmítá a říká: „Tak to není,“ pak to ukazuje na to, že nechtějí být Kristovou nevěstou. Zasnoubili se s nějakým jiným milencem, ale ne s Kristem — Ženichem. A tak ta opravdová Církev zachovává zaslíbení, dodržuje je a přijímá dary, které jí Bůh posílá. V pořádku.

24 Tedy, první lidská bytost narušením obecnosti přestala věřit Bohu tím, že se zpronevěřila Jeho Slovu a naslouchala ďáblově lži. Tedy, to je první věc, která narušila společenství v tom nádherném svazku. Pohledte, Adam a Eva byli ve stavu, že nemuseli nikdy zemřít, ve stavu, kdy nemuseli stárnout, nemuseli být nemocní, ani nemuseli prožívat žádná trápení.

Řeknete: „Opravdu bych si přál být v takovém stavu.“ Dovolte mi tedy... Mám pro vás dobrou zprávu, nacházíte se ve stejném postavení. Bůh postavil každé stvoření na zemi na stejnou pozici.

25 Co bylo podmínkou tohoto příměří? Dodržet Slovo. Jestliže moje Slovo... pokud Jej dodržíte; věřte a jednejte podle Něj. Ale jakmile se mu Eva zpronevěřila a odňala jedno slovo vyřčené Bohem, narušila společenství s tím velikým svazkem. A v okamžiku, kdy se církev zpronevěří jednomu Slovu z Bible a umístí je na nějaké jiné místo, pak přeruší to nádherné společenství, které jí bylo nabízeno a ocitá se v rozluce. Jakmile to udělala, v její smrtelné bytosti se usadila smrt. A nejen v té smrtelné části, ale i v té duchovní části. Ona se vytrhla z toho vztahu s Bohem, v okamžiku kdy se tomu zpronevěřila. A nikdo nemůže věřit... Zde to máte. Žádný muž, žádná žena nemůže věřit ďáblově lži, dokud se nejdříve nezpronevěří Boží pravdě. A nikdo nemůže uvěřit ďáblově lži, dokud se nezpronevěří Boží pravdě. A tak pohledte, Evo, Adame, kam nás to dnes ráno staví.

26 A tak se nad tím vážně zamysleme, protože už nikdy více nebudeme schopni o něčem takovém správně uvažovat, až skončí ten smrtelný život. Teď jsi ve stavu uvažování. Ty si nemůžeš zvolit potom. Ty si musíš zvolit teď, protože to je čas volby, tvého rozhodnutí. Tehdy ona... jedno slovo, ne celé desatero, jedno slovo. Ona zpochybnila Boha, protože jí to bylo předloženo v takovém světle, že to Slovo je zpochybnitelné. Ale Boží Slovo nemůže být zpochybněno, On míní právě to, co říká. Avšak ona ho zpochybnila, protože jí to tak bylo předloženo: „Ó, Bůh to opravdu tak nemyslí.“ Ale ve skutečnosti to

tak myslel. A Bůh tak myslel o každém Slově, které vyřkl. A to nevyžaduje žádný soukromý výklad, je to přesně tak, jak jim to bylo řečeno.

Dobrá, řeknete: „Jak můžeš důvěřovat Bibli?“ Já věřím, že můj Bůh tuto Bibli řídil. Bděl nad svým Slovem. Věděl, že v těch posledních dnech povstanou ateisté a nevěřící, a tak On nad tím bděl. Je to přesně tak, jak to Bůh myslel. Je to přesně tak, jak to Bůh mínil. Tak to pro nás nyní platí. My tomu teď musíme věřit. A jedno Slovo mimo, a přijdeme o naše společenství, ocitneme se venku, ve smrti, oddělení od Boha, právě tak, jak se to stalo s Adamem a Evou. Musíme věřit Boží pravdě.

27 Dovolte mi to teď znovu zopakovat. Nezpochybňujte žádné Slovo z Boží Bible. Nestačí říci: „Ano, já tomu věřím, ale...“ To nemá žádný význam. Pokud tomu věříte, pak to přijměte. Jestli to pak odložíte stranou a říkáte: „Dobrá, ale moje církev tomu tak nevěří.“ V tom případě nevěříte Slovu Božímu a odejdete pryč s tím stejným zavržením, se kterým odcházela Eva. Oddělili jste se od toho, co je věčné, když vám byla nabízena příležitost být sjednoceni s Ním. Dobře, zapamatujte si, tohle nemůže být zpochybňováno, přestože se v tom případě jednalo pouze o jedno slovo nacházející se v Božím Slově.

28 A teď, jestliže Bůh měl jen několik slov, kterým měli být lidé poslušní a v těch několika slovech bylo jedno zkreslené, a to jedno způsobilo smrt, co teprve řekneme o slovech, která dostáváme dnes. Musíme přijmout jedno každé z nich, přidržet se jich a vejít do jejich podstaty jako zaslíbení od Boha. A opravdová nevěsta Boží, ona to udělá. Ta opravdová, zasnoubená, která dala slib. Tedy, doufám, že tyto věci proniknou tak hluboko, abychom se jich mohli uchopit.

29 Co bylo tou první věcí, která způsobila, že Eva zpochybnila Boží Slovo? Bylo to způsobeno tím, že satan jí slíbil víc moudrosti. „Budete moudří.“ No, vidíte. Lidská rasa chce vždy něčeho dosáhnout. A Eva sáhla po větším množství moudrosti.

Zastavme se tu na chvíli. Nepřipomíná vám to stav dnešního světa? Oni chtějí více moudrosti, vyšší společenskou třídu, vyšší vzdělání, chtějí něco, čím by se odlišovali, více moudrosti; právě to si přála Eva. Ale také mi dovolu podotknout, že neexistuje žádná jiná moudrost, která by mohla překonat tu Boží, ač tato moudrost je tak pokorná, že ji lidé přehlížejí.

Jak už jsem mnohokrát pověděl, satan se leskne, ale evangelium žhne. Je zásadní rozdíl mezi leskem a žářem. Hollywood se leskne, ale Církev žhne mocí a láskou Boží. Hollywood se třpytí. Je zásadní rozdíl mezi žářem a leskem. A my dnes nechceme být naleštění, my chceme žhnout.

30 A je to moc špatné, když na to dnes pomyslím, ale církve se přiklání spíše ke svému vlastnímu porozumění, úplně stejně jako Eva. Myslela si, že jelikož jí to bylo předloženo, připadalo jí to opravdové. Ať vám to teď neunikne! Připadalo jí to tak skutečné, jako něco, co by mohlo být přidáno k tomu, co bylo vyřčeno Bohem. Připadalo jí, že bude mít něco, co jí Bůh neřekl ohledně toho, jak daleko může zajít. Bůh jí nevymezil nějakou hraniční čáru, jakou vytyčil moři; a ono se nemůže posunout dál, protože na to dohlíží měsíc. Eva přemýšlela... myslela si, že satan si nechal takový skrytý trumf, jak bychom řekli, že ona muže nadále zůstat ve sjednocení s Bohem, a přesto být chytřejší a mít lepší vzdělání. Ale Bůh pro ni vyhradil to, co jí bylo zapotřebí.

A On rovněž vyznačil totéž církvi. To není nějaká finta ze semináře nebo nějaká finta z biblické školy. To je přesně to, co bylo napsáno a je to: „Tak praví Pán...“ a to je neměnné! Církve si ale zakládají na svém vlastním porozumění. Ony si myslí, že snad... že v souvislosti s tím je jim něco určeno, ale to je klam.

31 Musím se tady právě na okamžik zastavit. Je na tom založen celý svět. Celá ekonomika národů je založena na falešné koncepci. Řeknu vám teď o sobě něco legračního, v podstatě to není nic legračního. Všichni víme, že milujeme své manželky, každopádně bychom měli. A já jsem jednou tam na západě sledoval program, je tomu už dost dlouho, bylo to asi před třemi lety. A jednou ráno v mém pokoji, když jsem se probudil; a v tom pokoji byla televize. Pomyslel jsem si: „Vypadá to, že počasí se zhoršilo,“ a pomyslel jsem si, „no, v osm hodin by měly být zprávy.“ Vzal jsem si takovou malou příručku, ze které jsem se dozvěděl, v kolik jsou zprávy.

A tak jsem pustil ty zprávy a když jsem je poslouchal, všiml jsem si, že uprostřed těch televizních zpráv umístili reklamu na nějaké zboží, na nějaký nový druh saponátu. A řekli: „Dámy, už nemusíte vůbec mýt nádobí, stačí, když toho trochu nasypete do vody a necháte to tam několik minut ležet, a potom to vytáhnete a necháte to osušit a je to hotovo.“

Pomyslel jsem si: „Když se vrátím domů, budu hrdinou.“ Zapsal jsem si, jak se ten prostředek jmenuje a řekl jsem si: „Řeknu manželce: ‚Heleď, co dokážu!‘“

A tak jsem šel a koupil jsem si tu lahvičku toho prostředku, smíchal jsem to s vodou. Řekl jsem ženě, aby klidně pokračovala v zametání domu a já že to za ni umyju. A tak jsem vzal talíře po dětech, shrábl drobky, a tak dále, ony byly polepeny od vajíček; ponořil jsem je do vody a nechal jsem je několik minut působit. Pak jsem to vytáhl a odložil, ale bylo toho na tom stejně, jako když jsem to tam dával. Vidíte,

tak bych měl... A moje manželka by zatím ke mně ztratila důvěru.

32 Vidíte, proč tento národ... proč se v tomto národě dovoluje, aby lidé byli podváděni? Takové věci by měly být zakázány, mělo by to být postaveno mimo zákon. Stejně je to i s tou moderní reklamou na cigarety. Je to hanba. „Žádný kašel v autě“, a různého druhu... to by mělo být zakázáno. Ale co se dělá? Podvádí se. V každé z nich je smrt. V pití whisky je obsažena smrt; a také únosy, vraždy a šílenství jsou v této lahvi. A přesto dovolujeme, aby to bylo součástí programů a reklam, například: „To je ten druh, který pil můj dědeček. Více radosti ze života.“ A různé druhy nápojů, piva a alkoholu. Co to je? Je to podvod. To je předkládání veřejnosti něčeho, aby se sama zabíjela. A nám je dovoleno toto dělat.

33 Ale dovolte, abych to rychle otočil. A církve skrze lidského původu dogmata a lidského původu věrovyznání ukazují lidem honosná průčelí — lidé se na to dají nachytat, a to znamená smrt. Žádná církev není schopna očistit vaši duši, žádné věrovyznání nemůže očistit vaši duši — pouze krev Ježíše Krista očišťuje vaši duši. Je to Boží lék a on je ověřený. A tak je to falešné a lidé spoléhají na porozumění moudrých lidí, a kvůli tomu umírají. Dnešní lidé spoléhají na tom, jak to chápou věrovyznání a denominace a miliony jdou jako vepři na porážku, řítí se přímou cestou do bezedné propasti — pekla. Jaká je to hanba. Je nám zakázáno spoléhat se na vlastní porozumění. Nemáme se o to ani pokoušet.

34 Říkáte: „Neměl by nějaký koncil mužů být schopen říci něco víc ohledně těchto věcí, než jediná osoba?“ Nikoliv, pokud ta jediná osoba mluví Slovo Boží. Jednou tam bylo čtyři sta proroků, kteří se postavili před dvěma králi a oni spoléhali na své vlastní porozumění. Avšak byl tam jeden, který se držel Božího Slova a on dokázal, že měl pravdu. Byl to Micheáš. Jde o to, jestli to je Slovo Boží. Všechno, co je v rozporu s Božím Slovem, je špatné a spěje ke smrti. Žádná moudrost nemůže převýšit Boží moudrost. On je moudřejší než všichni chytráci dohromady. On je Pramenem, je jediným zdrojem moudrosti. Každé lidské slovo je hloupost a lež, pokud je v rozporu s Božím Slovem. Tedy, pokud dotyčná osoba vyslovuje Boží Slovo, pak už to není lidské slovo, je to Slovo Boží. Rozumíte? To není lidské porozumění.

35 Satan vám všelico naslibuje, ale nemá vám co nabídnout. Protože nic nemá. On nemá spasení. Čím je satan? Všim, co je v rozporu se Slovem. On nemá spasení, nemá světlo. Jeho království je temnota a jeho konec smrt. Temnota a smrt, to je satanovo království. „Bratře Branhame, můžeš zopakovat, čím je satanovo království?“ Je to něco, co je v rozporu se Slovem Božím.

Nuže, to může bolet, ale je načase, aby to řálo do živého. Větev, strom, pokud má být plodný, musí být prořezáván. Je načase.

Všechno, co je v rozporu s Božím pravidlem, se Slovem Božím — to není Bůh. Čím to pak je? Čím je hřích? Převrácenou spravedlností. Čím je smrt? Převráceným životem. Čím je satanovo království? Vše, co chce nastolit něco, místo Slova, něco, nějaké učení. Jedno slovo. Pouze jedno slovo. Můžete věřit jednomu každému. Eva věřila všemu do posledního detailu kromě toho jednoho slova. To jedno slovo bylo zapotřebí, aby zapychovala. To jedno slovo postačí, abyste zapychovali.

36 Podívejme se teď na to. Jediná cesta, jak můžeme zůstat v Božském společenství, je zachovávat to Slovo. Bůh řekl: „Udělaš to. Neuděláš tamto. Nebudeš dělat tohle, ale budeš dělat to a tamto. Ale toto nedělej.“ Tedy, jenom jeden malý úloemek příkázání, který ona zpychybnila, a stalo se to počátkem toho všeho. A protože to udělala, zapříčinila každé hladové dítě, které se kdy na tomto světě nacházelo. Každý smrtelný bol, každý žal, každý zármutek. Udělala to právě tehdy. Jak hrozná věc — zpychybnit Boží Slovo! Každá sténající osoba v bolestech, každý případ úmrtí, který se kdykoli v minulosti vyskytl nebo se vyskytne v budoucnosti, ona to právě tehdy zapříčinila. Každé malé nemanželské dítě — ona to tehdy zapříčinila. Každé dítě narozené mimo manželský svazek. Každý hřích, který byl kdy spáchán. Ona to zapříčinila, přestože zachovávala každé Slovo s výjimkou toho malinkého odstavce. Ona uvažovala, ona... ona to nevěděla... věděla to, ale prostě... Byla svedena, aby udělala něco lepšího, protože jí byla slíbena lepší třída lidí, větší moudrost a hlubší známost, pokud to jen udělá.

Naši kazatelé jsou lépe vzdělaní, máme vyšší třídu.

Na tomto světě neexistuje vyšší společenská třída, než ta, která zachovává Boží slovo. Ona je ta nejlepší. To je ta jediná třída, na kterou se Bůh dívá. Ještě chvíli a možná nám Bůh dovolí do toho nahlédnout.

37 Satanovo království vám nemůže slibovat nic jiného než jenom smrt. To je všechno, co on má. On je původcem smrti. Může slíbit lež, protože je otcem lži, ale nemůže nabídnout život. Nemůže nabídnout nebe. On nevlastní nebe, které by vám mohl dát.

Jen na to pomyslete! Jedno slovo zpychybnění Boha skrze ďáblovo zaslíbení a jeho mašinérii, jedno jediné slovo vás posílá na muka. Tak to začalo. Jak by mohl Bůh ve svém, Jemu vlastním, milosrdenství seslat na tuto zemi takovou záplavu pekla, které by způsobilo hladovění všech malých dětí a různé druhy utrpení a hladovějící a umírající lidí na celé zemi, a to kvůli jedinému slovu na počátku? Copak On to

nebyl schopen předvídat, aby zabránil té celé záplavě utrpení? Copak On tomu nemohl předejít? Ale pokud tehdy neomluvil jediné slovo, protože věděl, jaké to bude mít následky, o co více neomluví jediné slovo teď, když tím trpícím bude výhradně jednotlivec, který nevěří. Jen na to pomyslete. Je to děsivá záležitost.

38 Když Adam s Evou poslouchali ďáblovu lež a ten svatý Boží obraz je opustil, jejich společenství jednoty s Bohem bylo narušeno. V té chvíli, kdy uposlechli ďáblovu lež, narušilo to jejich společenství. Ve chvíli, kdy posloucháš ďáblovu lež, bude tvoje společnost narušena. Ve chvíli, kdy nepřijmeš Boží Slovo tak, jak ono zní, opustíš Boží přítomnost jako oni.

39 Pohledte, rád bych se vás na něco zeptal. Jistě všichni víme, že Bůh existuje. A jestliže je Bůh takto korektní vůči svému Slovu, a tak rozhodnut, že bude lidi soudit podle svého Slova, pak On musí toto Slovo někde ochraňovat, aby skrze něj mohl soudit lidi. Tím Slovem je Bible. Nezapomeňte na to. To je Bible, podle které bude Bůh soudit lidi, protože to je řečeno ve Zjevení 22: „Ten, kdo by ubral jedno slovo z toho nebo k tomu přidal jedno jediné slovo...“

Pohledte, nestačí říci: „Dobře, já chodím do kostela. Já věřím Bohu.“ No, každý ďábel v pekle mu věří. Každý z nich je nábožný — jeden každý.

40 Ale stačilo vzít jedno slovo, a to společenství bylo okamžitě narušeno. Řetěz není silnější než jeho nejslabší článek. Čím větší je tvá slabost ohledně víry v Boží Slovo, tím více se tam snažíš vložit nějaký nový článek, který by byl stejně tak silný jako tamten. Jestli věříš, že Ježíš Kristus zachraňuje, pak tam musíš vložit článek, který věří, že On uzdravuje. Jestli věříš, že On byl, musíš také věřit, že On je. Aleluja! Jestli věříš, že On byl a zamýšlíš se nad tím, jestli On je, potom ten článek praskne, a ty jsi ztracen. Sleduješ, co tím chci říci? Je to přísné, je to tvrdé, ale je to pravdivé. Musíš Mu věřit, každému Slovu, všemu, co On řekl.

41 Nuže, vy říkáte: „Dobře, tedy, bratře Branhame, a co s těmi denominacemi?“ Dobře poslouchajte. Pokud souhlasí s tímto Slovem, je to v pořádku. Ale pokud toto Slovo popírají, pak to v pořádku už není. Máme znovu co do činění s ďáblem, rozumíme si.

„A co s tou a tou církví?“ Já nevím, co je s tou církví, ale jediná věc, kterou znám, to je to Slovo. Jak můžete věřit nějaké církví, když máme 900 a něco různých denominací a každá z nich říká: „Naše denominace má přesnou pravdu.“

Kam se tedy máme podívat? Musíte mít něco, na co můžete položit svou víru. „Dobrá,“ řeknete, „má víra se opírá o metodisty, baptisty, presbyteriány, luterány, o letniční, katolíky,“ ať je to cokoliv. Pak máš víru v tuto organizaci a jestli ona je v rozporu s tímto Slovem, děláš tutéž věc, kterou udělala Eva. Přesně tak. Děláš přesně to, co ona. Bereš Slovo Boží a děláš z toho...

42 „Dobře, ale tam chodí vyšší třída lidí. Mají větší budovu. Jsou tam chytřejší lidé.“ To s tím nemá nic společného. Satan byl mnohem chytřejší než Eva. Ona... ona ani v tom obrazu nebyla. Ale ona neměla být chytrá. Měla být poslušná. A my také nemáme být chytrí. Ježíš řekl, že děti tohoto světa, království tohoto světa, jsou mnohem chytřejší — děti tmy než děti světla. Jsme přirovnáni k ovcím. Ovce nejsou schopny se vést samy. Musí mít pastýře. Bůh nechce, abychom byli chytrí. Chce nás mít takové, abychom se spoléhali na Jeho porozumění, amen, a přesně tam nás vede. Amen. Vidíte ten obraz? Nespoléhejte tedy na svůj rozum. Je to Příklad 5:3. Nespoléhejte na svou rozumnost. Spoléhejte na Jeho rozumnost. Nezáleží na tom, jak vám to připadá rozporuplné a jak jasná vám připadají tato velká světla. Vůbec tomu nevěnujte pozornost. Pouze spoléhejte na Jeho rozumnost, co je pravdivé podle Jeho Slova.

43 Tedy, jednota společenství mezi Bohem a Jeho dětmi byla narušena v okamžiku, kdy zpochybnily jeden maličký odstavec, jedno maličké Slovo Boží. Ať všichni, kteří to pochopili řeknou „amen“. Nikoliv Bibli. Říkají: „Já vůbec nevěřím Bibli. Nevěřím ani polovině.“ Eva ale měla věřit všemu, úplně.

Ale nejenom to, ale jednota mezi mužem a ženou byla narušena. Nevěřím, že nějaké manželství může být tím, čím má být, aniž by existovala jednota mezi mužem, ženou a Bohem. Je to tak. Oni pak budou přivádět své děti na svět; budou je mít nelegitmně, budou jim dávat cigarety, whisky a hrát před jejich zraky karty, budou před nimi pít alkoholické nápoje. Nezáleží na tom, jak věrní si budou ve svém manželském svazku, to je jenom sex, to je tělo. Ale tam uvnitř je také duch, a ten duch hříšného tatínka a také i maminky, nezáleží na tom, jak věrní můžou vůči svým dětem být, stejně přijdou na mizinu.

44 „Dobře,“ říkáte, „já znám muže a ženy, kteří takto své děti neučí a přitom nejsou křesťany.“ Skutečnost, že je nevedou ke Kristu, je tou nejhorší věcí, kterou můžou kromě té další udělat; totiž, že je nevedou ke Kristu, rozumíte. A tak bez toho nemůžete mít bezvadný svazek. To společenství je narušeno.

A potom, jakmile bylo to společenství mezi Adamem a Evou narušeno... Jakmile bylo narušeno společenství mezi Bohem a nimi, bylo narušeno také společenství mezi nimi dvěma.

Poslouchejte! Pokaždé, když církev naruší své společenství a vrhne se do nějaké organizace, společenství věřících je narušeno. My musíme věřit jedním srdcem, jednou myslí, v harmonii. Právě tak to bylo s *věřícími*, předtím než vzniklo to sjednocení o Letnicích. Jedno srdce, jedna mysl, jednomyslní. A pokud uvrhnete církev do nějaké organizace, pak z toho vzniknou různého druhu skupiny, protože některé z těchto dětí budou věřit Bohu, budou se přidržovat toho, co je správné, zatímco jiné se budou ubírat jinudy. A tak nebudete mít společenství. Ó, ano.

45 Cože? *Evino* smýšlení se změnilo. Ó, její smýšlení se změnilo! Její společenství s mužem už nebylo takové, jaké by mělo být. Oni začali házet zodpovědnost jeden na druhého. Vidíte? Její smýšlení se vlastně změnilo. Proč? Měla v sobě d'áblův život. Přesně tak! Jakmile zpochybnila život Boží, přijala d'áblův život, protože přijala jeho nauku.

Může vám to teď připadat až moc tvrdé. Ale je to zaznamenáno na pásku. Jsem si jist, že tomu rozumíš, církví.

Ona se zpronevěřila Božímu Slovu a odcizila se Bohu, protože v ní právě tehdy byl nalezen d'áblův život. A tak musela věřit jeho lži. Řekla: „To ovoce je chutné.“ A tak se s ním o ně podělila. Je to tak.

46 Tohle bych raději pozdržel, ale každopádně tomu dám průchod. Jednou v Kalifornii, chtěl jsem říci v Arizoně, jsem vyučoval v nějaké církvi. Nikdy jsem se pod inspirací nezmínil o něčem, co bych musel vzít zpět. A tak mnoho kazatelů za mnou přišlo ohledně satanova semene, semene hada. „Žena, to přece bylo jedení jablka.“ Hm. Dobře, Kain si to myslel také. On přinesl polní plody, vidíte. To nebylo jablko. Jak si mohla uvědomit, že je nahá? Tím jsme již procházeli. To byl ve skutečnosti pohlavní akt — opravdu. Tak to bylo. Uvědomila si, že je nahá. A tak měla s hadem dítě. To nebyl plaz. On byl nejchytřejší ze všech živočichů. Byl tím nejbližším člověku. Člověk může objevit opice a šimpanzi, a tak dále, ale nemůže objevit ten scházející článek, který je pojítkem mezi živočišnou říší a člověkem. A on je zde. Bůh na něj uvrhl kletbu v takové míře, že se už nemůže vrátit zpět. Je to tak. A to pro ten špatný akt, jež provedl. Jen on měl to semeno, které se mohlo smísit.

47 Dobře, jednou, když jsem stál a kázal, nacházela se v publiku skupina katolíků, a já jsem řekl: „Vy katolíci, kteří nazýváte Ježíše nebo spíše vzýváte Marii, nazýváte ji matkou Boží. Jak může mít Bůh matku, když je věčný? On nemůže mít matku. Ježíš neměl s Marií žádný příbuzenský vztah. On byl jenom... Ona pro Něj byla jenom inkubátorem, ve kterém se On vyvinul.“

Oni vždy takto věřili, a já jsem si před léty představoval, že neposkvrněné početí se zakládá na tom, že Bůh ji zastínil a vložil do jejího nitra krevní buňku, ale že to vajíčko pocházelo z ženy. Pokud by ale to vajíčko pocházelo z ženy, pak by u ní muselo dojít ke vzrušení, a to by přivedlo to vajíčko do jejího lůna. Rozumíte? Co bychom pak udělali z Boha? Zavedli bychom Ho do nějaké sexuální špíny. Bůh, který stvořil krevní buňku, stvořil také vajíčko. Doktore, tam musí být současně jak mužské, tak ženské semeno. To je pravda.

48 Dobře, pokud tedy tato žena poskytla toto vajíčko, jak potom mohl David povědět: „Nedopustím, aby můj svatý viděl porušení, ani nenechám jeho duši v pekle?“ Tedy, jestli bylo v Kristu vajíčko této ženy, pak ta dotyčná osoba měla něco společného s Jeho částí při vzkříšení, zatímco ono bylo vytvořeno úplně a zcela Bohem. Proč by Bůh vzkřísil část nějaké osoby, která přišla sexem? Proč tedy nedopustil Jeho tělu spatřit porušení při vzkříšení? Protože byl svatý. A jak by mohl být svatý, kdyby Jeho početí bylo z Marie, kdyby to semeno poskytla Marie, a to vajíčko prošlo vaječným ženským; pak by musela prožít vzrušení, aby se toto vajíčko mohlo dostat dolů. Pak by byla tato žena...

Dobře, můžete namítnout: „To vajíčko tam mohlo ležet. To je docela možné.“ Ale pokud je tomu tak, podívejte, co se tady stalo. Pak On nebyl zcela a úplně Bohem. Nebyl Bohem vzhledem k tomu, že byl i lidskou bytostí. Ale potom, je-li tomu tak, pak s tím žena měla něco společného. A to skutečné semeno, které vzešlo z Marie, které vzešlo z Jeho matky, které vzešlo z její matky a z její matky, bylo něčím lidským, co bylo k tomu přimícháno, společně s lidskou touhou. Ale to není možné. Ne. Řekl jsem: „Ona byla pouze...“

49 Tak jako kdybyste vzali orla a položili to orlí vejce pod kvočnu a kvočna by to vejce vyseděla. Ona je pro něj jenom inkubátorem. V něm ale není ani špetka slepice. Ne! Slepice byla... kdybyste přivázali malé štěně na ptačí vejce a vylíhnu se z toho ptáček, díky tomu štěňátku, je to způsobeno tělesnou teplotou, kterou bylo to vejce vylíhnuto.

A stejně tak je to s Ježíšem. Marie byla pouze inkubátorem. Bůh ji použil tak jako každou jinou ženu. Ona byla panna, neměla děti. A On sestoupil do toho panenského lůna, ale Bůh Stvořitel poskytl jak vajíčko, tak zárodek a stvořil to. A proto to bylo neposkvrněné početí.

50 Když jsem odcházel, víte, tito muži tam na mě čekali.

Řekli: „Bratře Branhame, chceme se tě na něco zeptat. Ty ses spletl. Teď jsme tě přistihli.“

Řekl jsem: „V pořádku. Právě to si přeji, abych byl přistižen.“

A oni řekli: „Udělal jsi chybu, když jsi kázal o tom semenu hada. Ty jsi řekl, že to vajíčko bylo stvořeno Bohem. Ale co se ve skutečnosti stalo, jsme se dozvěděli v 1. Mojžíšově ve 3. kapitole, když Bůh řekl Marii: ‚Položím nepřátelství mezi tvým semenem a semenem hada.‘“

Pomyslel jsem si: „Ó, aj!“ Nikdy v životě jsem pod inspirací nekázal něco, co bych musel vzít zpátky, protože já se nespolehám na své vlastní smýšlení. A pokud jsem to pochopil v rozporu s Božím Slovem, pak mé porozumění této věci je špatné. To musí být Boží Slovo a pokud to není, musím to nechat na pokoji, pokud to není správné. V takovém případě je třeba se tím nezabývat. Ve svém srdci jsem si řekl: „Nebeský Otče, pomoz mi. Nevím, co tady mám dělat. Ten člověk má místo Písma, ukazuje na ně prstem a říká: ‚Položím nepřátelství mezi tvým semenem a semenem hada.‘“

51 Dobře, tady to máme! Duch svatý se přiblížil. Věřím, že to je tentýž, který mohl zastínit Marii a mohl to stvořit, On může také vložit slova do mých úst. Denně na Něj spoléhám. Je to vždycky Jeho Slovo. On nemůže říci něco, co je v rozporu s Jeho Slovem. A proto, když říkáš, že jsi pod pomazáním a kážeš proti pravdě Boží, pak to není pomazání pocházející z Ducha svatého, protože když vás zastíní Duch svatý, On přinese totéž, protože to je to Slovo.

52 Poslyšte, co se tehdy stalo. Řekl jsem: „Dobře, chci se vás na něco zeptat. Žena má vajíčko, ale nemá semeno.“ On neřekl ‚vajíčko‘, On řekl ‚tvoje semeno‘. A ona neměla semeno.

Je zapotřebí spojení, aby vzniklo semeno. Je to pravda, doktore? Tak to musí být. Jestli tam máte nějakou dužinu, v ní není život. A když to tam vložíte, z toho nic nevzejde. Bude to tam ležet, dokud to nezetlí. Nemůžete zasadit život bez dužiny. A tak podívejte, celá ta věc vězí ve spojení. Nyní se vám to pokusím říci o Kristu a církvi. To je spojení, vidíte. Jestli je bez muže semenem sama o sobě, pak nepotřebuje mužské pohlaví. Může mít dítě sama. Ale nemůže být... ale ona nemůže mít dítě, dokud nebyla s mužem, protože k uvolnění semena je potřeba spojení těch dvou. Zasejte semeno bez života a uvidíte, co se stane.

Říká se o nějaké ženě, že porodila psy. Vidíte? To nemohlo zůstat naživu. To není možné, protože to semeno nejde smísit.

53 Dobře, všimněte si teď. Žena nebyla tím semenem, a proto On řekl: „Položím nepřátelství mezi tvým semenem a semenem hada.“ Tímto o ní říká, že semeno jí dá On sám. Ne pohlavním stykem, sexuálně, ale že chce v ní semeno stvořit. „Dobře,“ namítnete, „bude to ale Jeho semeno?“ Ano, ono tedy bude patřit Marii, ono patřilo jí. To je moje oko, protože On mi ho dal. To je moje oko, ale On mi ho dal. To je moje ruka, On mi ji dal. To je můj hlas, ale On mi ho musel dát, rozumíte. A to semeno, které tam bylo, Marie... to nemělo s Marii nic společného. To bylo něco, co udělal sám Bůh.

54 Tedy, to semeno, které bylo v ní, bylo ze svazku, ale nezákonného aktu a způsobilo smrt. Ona už byla těhotná hadovým semenem, protože měla poměr s... obrátila se a řekla: „Satan mne svedl.“ To je pravda. A ihned přišel na svět Kain.

Ó, my víme, že ona říkala, že má dítě od Boha. Jistě, každé dítě, které se narodí, i když nelegitimně nebo jakkoliv, musí pocházet z vyšší moci. Bůh je ten jediný, který může stvořit život. Samozřejmě. To je pravda.

Podívejte, ona už byla nastávající matkou. A to nikdy... Co udělala, bylo kvůli zprůhlednění věci ohledně hadova semena. „Semeno, které je teď v tobě počato, pochází z nezákonného aktu, proti mému Slovu s touto bytostí tady, a ty máš teď hadovo semeno. Ale já ti dám také semeno, ale skrze neposkvrněné početí, a to semeno potře hadovi hlavu a jeho hlava mu potře patu.“ Amen. Nechte to jen na Bohu. Jestli to je Jeho Slovo, On to uskuteční.

55 A proto musíte být ve svazku s Bohem. A proto o Letnicích Petr řekl, potom co Ježíš řekl: „Křtíte ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého.“ Petr se obrátil a řekl: „Křtíte je ve jméno Ježíše Krista,“ protože jméno Otce, Syna a Ducha svatého zní Pán Ježíš Kristus. Rozumíte? To vyžaduje spojení.

Pavel nikdy neviděl Petra, ale tentýž Duch svatý skrze totéž spojení způsobil, že on řekl totéž: „Přijali jste Ducha svatého, když jste uvěřili?“

Oni pověděli: „My ani nevíme, že On existuje.“

Zeptal se: „Jak jste tedy byli pokřtěni?“

Řekli: „Janem.“

Řekl: „Musíte být znovu pokřtěni ve jméno Ježíše Krista.“ A oni přijali Ducha svatého.

Co to bylo? To bylo spojení. On říká přesně totéž, co říká Bůh! A to je vyznání. „Vyznat“ znamená

„mluvit totéž“. A On je Veleknězem našeho vyznání a jedná na základě toho, co vyřkl. My říkáme, že je to pravda a On na základě toho jedná. Ó, aj! Zde to máte. Tady je to početí.

56 Ted' sledujte co ona... jak byl její svazek s manželem narušen. Vidíte, ve chvíli kdy se Bůh zeptal: „Adame, jak jsi to mohl udělat?“ Místo toho, aby se zastal své manželky, „shodil“ to na ni: „Žena, kterou jsi mi dal.“ Ten svazek byl narušen, vidíte.

A co udělala ona? Místo toho, aby milovala svého muže a po pravdě vyznala — ona selhala. Měla říci: „On je nevinný. To já jsem mu dala.“ Bible říká, že ona dala svému muži. Ona měla říci: „Ten muž je nevinný. Já jsem mu dala a on z toho jedl. Ale já jsem ta, která mu to dala.“ A místo toho to svedla na hada, tou nejkratší oklikou.

57 To je totéž, co se pokoušejí dělat dnes. Rozumíte? Muž a žena, svazek mezi ženou a mužem je narušený. Společenství je mezi nimi narušeno. Jejich jednota byla narušena. Jednota mezi nimi a Bohem byla narušena. Celá tato záležitost byla zmařena. Proč? Protože bylo zpochybněno jedno slovo. Ó, bratře, aj! Ano. Ona měla říct pravdu. Její jednota s manželem byla ta tam. A jednota mezi nimi a Bohem také. A každou církev, která nebere celé Boží Slovo potká totéž. Ó, to se mi líbí. A vám?

58 Sledujte jejího prvorozeného Kaina, který byl vrah, lhář, podvodník, který byl závistivý a žárlivý na svého bratra. Jeho bratr zachovával Boží přikázání. Bůh připravil cestu smíření tím, že zabil oběť a obětoval ji za ně. Sledujte tu satanovu ignoranci. Pokouší se udělat nějakou náhražku. Bible říká, že Bůh šel a zhotovil pro ně oděv z kůží. A aby mohl získat kůže, muselo něco umřít, zatímco se Adam pokoušel zhotovit své zástěry z fíkového listí, ale to nefungovalo. To byl život rostlinného původu. To musel být život něčeho, co se pohybovalo. A tak On zabil nižší formu života; a je tam řečeno, že jednoho dne bude můj vlastní Život obětován za vás. Ten opravdový Život, který provede to opětovné spojení tohoto svazku. Dobře, za několik minut, bude-li vůle Boží, bychom se k tomu chtěli vrátit. „Pohledte, tady je život beránka. Dobře, oviňte to kolem sebe a zakryjte svou nahotu.“

„Nesmíte jíst jablka?“ To je nesmysl! Vidíte? „Oviňte se těmi kůžemi.“ On musel něco usmrtit.

59 A satanův syn nechtěl přijít touto cestou. Ačkoliv si to můžete vysvětlovat jakkoli, byl to satanův syn, protože Adamova čistota vůči Bohu nemohla něco takového zplodit. Všimněte si tedy satanova syna, který se snaží vykonat smíření a přijít s tím, o čem dnes většina lidí tvrdí, že to byla hromádka jablek a ovoce země, aby přinesl oběť smíření jako protilátku.

Ale co udělal spravedlivý Abel? Uvědomoval si, že to nebylo něco takového jako jedení jablíček. On byl z krve své matky... svého otce, z jejich života, a tak přinesl jehňátko, právě tak jako Bůh. Aleluja. Zachoval Boží Slovo a Kain mu záviděl.

Totéž se děje i dnes! Přijď s obětinou krve, protože přesně tak je to řečeno v Božím Slově, držte se ho. A mnozí z nich by té oběti krve byli ochotni věřit, jistě, ale ne jiné věci ve Slově; říkají: „Ó, ne ne, já tomu nevěřím, kdeže, to platí pro nějakou jinou dobu.“ To je ten stejný starý ďábel, tentýž podfuk! Jen počkejte, dokud s tím nebudeme hotovi. Všimněte si, on přišel tou samou cestou.

60 Ale Kain na svých hloupých cestách, možná ne až tak hloupých, ale spíše mazaných, byl oklamán a přinesl ovoce. Abel zachovával... Abel dodržel Boží Slovo a přinesl beránka. Bůh řekl: „Tak je to správné, Adame. Ty jsi zachovával... spíše Abeli, ty jsi zachoval mé Slovo.“

„Kaine, ty jsi věděl, že to nebylo... Odkud jsi přišel na to fíkové listí jako tvůj otec? Ty jsi přinesl hromádku fíků, hroznů a jablek, ať je to cokoli. A tvůj tatínek natrhal listí ze stromu a pokusil se udělat zadostiučinění a ty se tady snažíš donést ovoce z tohoto stromu. To není to. To byla krev z života.“

61 Ó, Bůh tomu srazil hřebínek, a řekl: „Tady to je.“ A Abel obětoval tu správnou oběť. Tehdy Kain naplněn závistí, podívejte se, co udělal — zavraždil svého bratra. Bůh na jeho místo vzbudil někoho jiného. Je to na podobenství smrti, pohřbu a Kristova vzkříšení. Jen sledujte. Co tehdy řekl Bůh Adamovi a Evě? „Jděte, množte se a naplňujte zemi.“ Rozptýlil lidskou rasu po povrchu země, tak, aby s nimi mohl jednat jako s jednotlivci, dokud je znovu neshromáždí. On jedná s lidmi jako s jednotlivci, s každou osobou. Ale oni to takhle nechtěli.

Ať toto zjevení neunikne vaší pozornosti. Bože, dovol ať se to stane, ať to oni uvidí tak, jak to vidím já.

62 Podívejte, to nebylo to. Bůh nejedná s osobou ve skupině. Bůh s vámi nejedná v organizaci. Jedná s vámi jako s jednotlivci — individuálně. Individuálně jsme pokřtěni Duchem svatým. Kolektivně jsme vekřtěni do Jeho těla, když dostáváme křest Duchem svatým. Ale individuálně je každý pokřtěn Duchem svatým a Bůh jedná s každým zvlášť. Jeho záměrem bylo rozptýlit je po celé zemi, tak, aby s nimi mohl jednat jednotlivě.

Ale co se místo toho stalo? Bůh musel oddělit Kainovy potomky od Setových lidí. Odeslal Kaina pryč,

oddělil je, aby mohl jednat se svou Církví. Sledujte. Kain byl oddělen. Teď pozorujte. Bůh oddělil zlého Evina Kaina od Adamova svatého Seta. Ó, copak to udělal? Ta žena totiž měla poměr s někým jiným a skrze nezákonný akt přivedla na svět to dítě. Bůh oddělil to dítě a jeho pokolení od toho spravedlivého muže a jeho dětí.

Stejně tak je tomu dnes. Separace, oddělení, oni nebyli v tom svazku. Nemohli mít žádné společenství. Copak se noc může shodovat s dnem? Může být věřící ve shodě s bezvěrcem? Může muž, který věří celému Slovu Božímu, se shodovat s těmi, kteří věří pouze části Slova Božího? Bůh chce mít oddělovače.

63 Tedy, Kain byl Eviným synem. Ona řekla: „Porodila jsem syna.“ Ale Set byl Adamovým synem. A tak je Bůh od sebe oddělil, protože nemohl dovolit... vždyť by jeden zkazil druhého. Kainovy zlé děti by zkazily dobré Setovy potomky. To je pravda.

Teď sledujte! A ten stejný starý ďábel, který způsobil, že Eva zpochybnila jedno Boží Slovo a řekl jim, aby se oddělili a žili jeden každý jiným druhem života, ten stejný ďábel se dostal mezi ně a dal je znovu do kopy. Pochopili jste to? Pokud ano, můžete říci „amen“. On je dal znovu do kopy pod falešným sjednocením, které bylo aktem proti Božímu plánu. Co se tedy stalo? Jak on to docílil? Synové Boží, jak říká Bible v 1. Mojžíšově, uviděli dcery lidské, synové Boží, Setovy děti, viděli lidské dcery, Kainovy děti, jak jsou krásné. Hm. A co udělali? Nechali se na ně nachytat a sjednocovali se s nimi znovu, protože byly půvabné, byly krásné na pohled.

64 Stejně tak je tomu i dnes! Tady to máte, bratři, vy letniční slaboši, které si Bůh oddělil a poslal vás, abyste byli mezidenominační. Z Letnic nejde udělat denominaci! Vyslal vás, abyste byli Jeho lidem, ale vy jste uviděli velké znamenité církve a teology, a tak jste si nadělali spoustu škol a jiných věcí. Co jste vlastně udělali? Sjednotili jste znovu Boží lid s organizací. Základ této samotné věci je v katolicizmu. Byly půvabné, velké církve, velice krásně oblečení lidé, starosta města, a ti další z nich, v nejlepších šatech, s nejlepším vzděláním, skvělí teologové, oni ví, jak mají přijít na nějaké místo, kde mají všichni na sobě ty nejprepychovější šaty a kazatelé se umí tak perfektně postavit na své místo. Čím to je? Zahleděli jste se na věci, které Bůh odsoudil. Vzali jste Letniční církev, (Bože, ať to zazní na těch páscích!) a sjednotili jste se do organizací. Bůh to nikdy nechtěl mít takto sjednocené, on to chtěl mít oddělené, ale nikdy sjednocené s tímto světem.

65 Ten stejný starý ďábel, který způsobil, že Eva zpochybnila Slovo Boží a spáchala svůj zlý skutek; a on je obešel zezadu a vzal Setovy děti a nechal je, aby pohlíželi po těch sličných ženách z Kainova potomstva, a oni se znovu sjednotili. To nebyli bezvěrci. To nebyli komunisté. Ne, ne! To byli věřící. Oni si říkali: „No, možná Pán chce něco docílit nebo něco takového.“ Zkrátka byli... Mysleli si, že dělají to, co je v pořádku. A co Bůh musel udělat? Musel celou tuto záležitost zahladit. On musel tuto věc úplně zahladit. To bylo pod falešným sjednocením. Musel seslat potopu, aby celý ten zástup zničil. Na tuto falešnou jednotu přišel soud. Soud zasáhl Eden kvůli falešnému svazku. Měl teď satan své semeno? Styďte se!

66 Falešné spojení přivedlo soud na tuto zem, na Evu a Adama v Edenu. A falešná jednota přivedla na zemi potopu soudů Božích, protože Kainovy dcery flirtovaly se syny Božími a oni se od nich nechali nachytat a znovu se sjednotili. Tady to máte. Falešná jednota. „Nic se nemůže stát.“ A co Bůh udělal? On to všechno zničil. Všechno, až na toho starého vzácného Noema s jeho rodinou.

A oni se znovu všichni dali po Noemově smrti dohromady, a ta duchovní Noemova rodina, víte, a ty lidské děti se znovu začaly koukat jeden po druhém. Co udělaly? Řekly: „No, my nejsme bezvěrci, všichni věříme Bohu.“ A pak se našel nějaký chlapík, vůdce, nějaký velký arcibiskup, který se jmenoval Nimrod a on postavil věž. To nebyli bezvěrci. Oni věřili, že je nebe. Věřili, že je peklo. Věřili v soudy. Ale Boží děti se znovu s lidskými dcerami *daly dohromady* a udělaly falešný svazek a postavily si velikou katedrálu a vznešenou organizaci a všechna ostatní místa v Babyloně a všichni jim museli odvádět daně.

67 A oni si řekli: „Řeknu vám, co bychom měli udělat. Víte přece, že jsme chytří.“ Odkud vzali tuto moudrost? Od ďábla. Přesně tak. Vzali ji od ďábla stejně tak jako Eva. Obdrželi ji od ďábla, a tak si říkali: „Založíme si organizaci, a to se Bohu zalíbí. A řeknu vám, co uděláme. Postavíme schodiště a vylezeme tam nahoru a budeme zpívat a radovat se spolu s anděly, a když sejdem dolů, můžeme žít, jak se nám zlíbí.“ Ďábel je stále naživu. Ta věc byla proti Božímu přikázání. Oni nezachovávali Jeho přikázání. A co Bůh udělal? Nu co, postavili babylonskou věž; to byla další zrada. A tak je Bůh zmátl a rozdělil.

68 Bůh je znovu rozdělil a poslal dobrého starého spravedlivého Abrahama a řekl: „Vybral jsem tě a udělám z tebe národ.“ A Bůh ho oddělil. „Vyjdi z jejich středu, Abrahame. Nech všechno za sebou.“ Bůh ho nikdy nepožehnal, dokud všechno nenechal za sebou. Lot byl tím posledním. „Vyjdi, Abrahame, odděl se od nevěřících a Já tě přijmu a udělám z tebe národ. Učiním lid, který bude zachovávat má přikázání. Dám jim ještě další příležitost.“

Dobrý starý Abraham odešel a pobýval v cizí zemi. A takto se zachová každý Abraham. On pobýval v

cizí zemi, uvěřil zaslíbení, které bylo z toho lidského pohledu zdánlivě nemožné. Co si myslíte, že by na to řekli ti současní Kainovi doktoři? „Fíííí, aj! Takový starý stoletý muž a bude mít dítě s manželkou, která má devadesát? Ó, to je absurdní.“ Ale Abraham uvěřil Božímu Slovu. A vše, co s tím bylo v rozporu, nazýval jako by nebylo.

Všechny tyto falešné křty, falešné senzacce, falešné nesmysly, se kterými se dnes setkáváme, řekněte, že tady nejsou. Věřte Božímu Slovu a jděte kupředu. Je to jenom kámen úrazu, který vás chce zadržet, abyste nedošli k tomu, co je opravdové. Kráčejte kupředu, děti. Boží Slovo... Bůh dodržuje své Slovo. Nestarám se kolik těch napodobenin nám dábel hází do cesty. Bůh má stále pravdivé Slovo, které dodržuje.

69 Abraham nazýval všechny ty věci, které s tím byly v rozporu, jako špatné. Římanům 4. kapitola, pokud si to chcete poznamenat. Abraham nazýval všechno, co je v rozporu s Božím Slovem, jako by to nebylo. To je pravda. On věřil v Boha, byl posilněn, nezáleželo na tom, jak slabé bylo jeho tělo a jak nemožně vypadalo to, co se mělo stát. Abraham přesto dál věřil. Nemusel přijít k oltáři a povědět: „Když to nepřijde, tak já... nevím, jestli mám dál věřit nebo ne.“ Abraham se toho držel pětadvacet let, než se to stalo, ale to se stalo. To se vždy stane.

70 Z Abrahama přišel Izák; z Izáka přišel Jákob; z Jákoba vzešli patriarchové; z patriarchů — oni odešli do Egypta. A v Egyptě se z nich stal národ. A pak, když On už měl svůj národ, který zde vyrostl, což bylo Jeho cílem, co udělal? Bůh je znovu oddělil. Nevíra s vírou nemohou být pospolu. Nikoliv, přátelé! On je znovu kvůli těm svým oddělil. Co udělal, aby si byli jistí, že jsou správně vedeni? Poslouchejte teď pozorně. Nezbyvá nám už na to dost času, možná už jenom patnáct minut. On je vedl blízko sebe. Nechal vyrůst národ a pak je dal do poručnictví vychovatelů, a tak dále. Byli trestáni a naříkali a bědovali, a tak to pokračovalo. Byli bití a naříkali, bezustání si stěžovali. Ale Bůh shlížel seshora — pamatoval na každé zaslíbení, které Abrahamovi dal. A jednoho dne si pomyslel... Co s nimi pak udělal? Co udělal, když je oddělil? Dal jim Zákon, dal jim proroky, dal jim ohnivý sloup. Co potom udělal? Ó, Bože! Uvedl svou církev do řádu. Ohnivý sloup, Duch, který je vedl, prorok, který jim zvěstoval pravdu Jeho Slova. A oni byli připraveni na pouť. Není to nádherné?

71 Vyšli na poušť a putovali, děly se divy a zázraky, rozevřelo se Rudé moře, byly přivolány na faraóna pekelné rány. Ó, aj! Ohnivý sloup se pohyboval před nimi, amen, vedl je v noci a přes den. Aleluja! Prorok, který byl věrný Slovu, stál a udržoval je pohromadě. Amen. On byl pak hotov vzít svoje děti. To bylo tehdy, když vůbec poprvé vyvolal církev. To byl předobraz toho, co se chystal udělat v těch posledních dnech. Během minuty bychom se do toho měli dostat. On je vyvolal, dal jim Zákon, dal jim Slovo, dal jim proroka, dal jim znamení a poslal je na poušť. Oddělil je od zbytku tohoto světa.

A co oni potom udělali? Viděli krásné moábské ženy, tu vlašnou církev, s bohy a bohyněmi a se vším ostatním. Co udělali? Šli a brali si z nich ženy. To je pravda. To je čistá pravda. Dokážu si představit ty krásné moábské ženy, které byly skutečně nádherné.

72 U mě doma leží proroctví, které bych chtěl jednoho z těchto dnů přečíst. A budete překvapeni, proč tak narážím na ženy. Před třiceti léty... Mám „Tak praví Pán“. Před třiceti léty, když jsem nastupoval do služby, On mi sdělil, že ženské pohlaví upadne do tak nemravného stavu a bude jim to v těchto posledních dnech přisouzeno, že se stanou nejvíce poskvřeným stvořením na povrchu této země. To je pravda. Žena s tím vyrukovala už na počátku a satan si ji použije i na konci. Jen se podívejte, co se děje, jen se rozhlédněte, za ta poslední léta. Je řečeno, že se bude stále více obnažovat. A řekl, že zůstane pouze maličká nepatrná skupina samotných vyvolených, těch, kteří byli předurčeni, kteří tomu uniknou.

Když přišlo to vidění, zmocnila se mě úzkost. Pomyslel jsem si: „Ženy...“ Pak jsem v Bibli nalistoval, v proroku Izaiáši a myslím si, že v 5. kapitole je řečeno: „Jen výhonek dcer Sionských tomu unikne, v ten den, který bude nádherný Hospodinu.“

73 Jednoho dne mi ženy postavily otázku, řekly: „Bratře Branhame!“ Promiňte, to byl muž, to byl kazatel. Možná, že tady někde dnes ráno stojí. On je odtud z Ohia. A on řekl: „Chtěli bychom mluvit totéž co ty, ale na tvých páscích jsme našli věci, které nejsou v pořádku.“ A tak mi Billy přinesl ten dopis. Tam bylo řečeno: „Bratře Branhame, na tvých páscích je něco v rozporu s Božím Slovem. A my chceme mluvit totéž, co říká ono.“ Řekl: „Chtěl bych ti postavit jednu otázku, totiž 1. Korintským v 11. kapitole, kde se mluví o pokrývce hlav u žen a o tom, že muži si nemají přikrývat hlavy.“ Řekl: „Věříme, že žena má mít v kostele na hlavě klobouk a muž si má v kostele klobouk sundat.“ Řekl: „Věříme v přikrytí hlavy, a tak dále.“ A pak řekl: „Další otázka je, že lidé k nám přicházejí a říkají, že k tobě přichází anděl, který ti to všechno oznamuje, že každé slovo, které vyslovíš, pochází od anděla Páně. A, bratře Branhame, je velice těžké bojovat proti něčemu takovému,“ řekl, „v mé církvi.“ A řekl: „My bychom chtěli mluvit totéž. Bratře Branhame, nemyslíš si, že se v těchto věcech tak trochu mýlíš?“

Odpověděl jsem: „Můj vzácný bratře, já se nemýlím. V 1. Korintským 11. kapitole je řečeno, že žena si má přikrývat hlavu. A proč? V 15. verši je řečeno, že dlouhé vlasy jí jsou dány jako přikrytí. Ne

klobouk." Ten katolický duch ovládá církev už dost dlouho. Její dlouhé vlasy jsou jí dány jako přikrytí. Copak samotná příroda...

74 Pohledte, a pak se otázka vrátila zpět. Někdo se mě nedávno zeptal... Raději to vysvětlím, dokud jsem u toho. On řekl: „No, Bible říká, že ona má mít dlouhé vlasy kvůli andělům. Co má anděl společného s ženou?”

Řekl jsem: „Čím je anděl? Je poslem." A co říká Pavel? Jestliže skutečný posel, anděl Boží přichází, raději byste měli mít dlouhé vlasy. On tuto věc odsoudí. To je pravda. Kolik z vás... ví, že anděl je poslem? Přesně tak. Poslem poslaným od Boha, který to odsoudí. Řekl: „Raději mějte dlouhé vlasy kvůli andělům." Ti poslové poslaní Bohem přicházejí a odsuzují tyto věci. Opravdu ano. Jelikož opravdový posel Boží, ten anděl, je ve spojení s Bohem a Jeho Slovem, které je neomylné. To je přesně to, co zde řekl apoštol Pavel, že i kdyby anděl z nebe přišel a vyučoval cokoli jiného, bude proklet. To je pravda. Teď zjišťujeme, že to je pravdivé. Ona má mít dlouhé vlasy, to je její přikrytí.

75 Ale představte si ty krásné Moábitky, jak byly nádherné. Mohly být upraveny jako některé z těch dnešních Jezabel. Ale každopádně ne všechny ženy! Mám na mysli ženu, která je opravdovým klenotem. Sláva Bohu za takovou opravdovou ženu. Vy jste služebnice. Opravdová žena je jako opravdový muž, oni budou následovat Slovo Boží, nehledě na to, co říká ďábel nebo co přichází z kteréhokoli jiného falešného pramene.

A pověděl: „Náš pastor řekl, že to je v pořádku, když to tak děláme." Já ale nejsem zvědav na to, co řekl váš pastor, pokud je to v rozporu s Božím Slovem, ať jeho slovo je lží. Zachovávejte Boží Slovo. Nestarejte se, čím je denominace nebo čím je on. Jestli má ohledně toho co říci, ať to vezme do Slova Božího. Přesně tak.

76 Ó, jak bychom v tom mohli pokračovat a sledovat, jak je Bůh odděloval. Ale musíme se tady na chvíli zastavit. Mám některá místa Písma, která bych nechtěl obejít. A musíme si pospíšet, abychom došli do konce. Tedy, co se přihodilo, když se to stalo s těmi Moábitkami? Bůh je musel znovu oddělit. A co udělal?

Pak přišel Ježíš. Teď k něčemu spějeme. Pak přišel Ježíš, ten vyjádřený Boží obraz, to semeno ženy, ten počatý samotným Bohem. Ten veliký Architekt, si sám pro sebe postavil tělo. Nemusel si půjčovat stavební materiál ani od ženy ani od muže. On si sám postavil dům. Ó, aj!

77 Přichází mi na mysl Štěpán, když se jednoho dne postavil a řekl: „Vy tvrdošíjní a neobřezaného srdce i uší, vy stále jen vzdorujete Duchu svatému, jak vaši otcové tak i vy!" A řekl: „Šalomoun mu postavil dům, ale nejvyšší nebydlí v chrámech postavených lidskýma rukama, ale připravil si pro sebe tělo."

On si nemusel půjčit stavební materiál od nikoho. Židům 11. kapitola, tuším, že to je 2. nebo 3. verš, říká: „...světy byly uspořádány Slovem Božím, takže věci, které vidíme, nevznikly z viditelných." Bůh jednoduše řekl: „Ať se stane," a stalo se. On nemusel někam jít a povědět: „Pane měsíci, nepůjčil byste mi trochu stavebního dříví? Paní hvězdo, nepůjčila byste mi trochu vápníku?" Bůh takové věci nedělá.

78 On nemusí říkat: „Marie, půjč mi vajíčko. Potřebuji udělat tělo, ve kterém bych mohl přebývat." Bůh Stvořitel jednoduše promluvil. Ona se ihned stala matkou. Ona nebyla matkou, byla prostě ženou, která nosila Jeho semeno. To je pravda. Zapamatujte si, ona nebyla Ježíšovou matkou. To říká svět. Najděte mi jediné místo Písma, kde ji On nazval matkou. Nyní se vraťme ke Slovu. „Matka Boží" — za něco takového se můžete stydět.

Jednoho dne mu nějací lidé řekli: „Tvoje matka stojí venku a hledá tě."

On řekl: „Kdo je moje matka?" Rozhlédl se po svých učednících a řekl: „Ti, jež konají vůli mého Otce, jsou mou matkou."

Ona nebyla Jeho matkou, byla pouze inkubátorem. Bůh si stejně tak mohl použít něco jiného, ale On chtěl vzít to nejnižší a ukázat, co pomocí toho dovede udělat. Pozvednout to a z ničeho to udělat. To je Bůh.

Přišel vyjádřený obraz, Ježíš, ten neposkvrněný, ten milovaný, ten nejkrásnější mezi deseti tisíci, ta Lilie z údolí, ta Sáronská růže, ta Jitřní hvězda. Kým On byl? A kvůli čemu přišel? Teď poslouchejte, On přišel zřídit jednotu mezi Bohem a člověkem. Ó, vidíš to, bratře?

79 Všechny ty jejich babylonské věže a všechny ostatní věci, které oni v minulosti udělali, nefungovaly. Všechno to jejich ovoce ze zahrady a všechny ostatní věci se Bohu nelíbily. A tak Bůh sestoupil a byl počatý v lůně ženy. Udělal to úplně sám a stvořil si tělo, stal se Emanuelem — Bohem s námi; nebyl ani Židem ani pohanem, ale Bohem. On nebyl Židem, nebyl pohanem, On byl Bohem. A pohané pro Něj měli stejně tak velký význam, ale On si Židy oddělil, protože z nich chtěl udělat národ. Snažil se udělat všechno, aby to dostal zpět; a jediný způsob, jak to mohl dosáhnout, byl, že se vrátí k jednotlivci, tak,

jak to udělal na počátku. Stejně tak je to i dnes, je to záležitost jednotlivce. Ne denominace, ne organizace, ne nějaké skupiny lidí — to se týká jednotlivců. Všimněte si, On přišel, aby znovu zřídil jednotu mezi Bohem a člověkem.

80 On byl opravdovou obětí za hřích. Ovce, kozy a tak dále, nemohly nikdy vzít nebo odstranit hřích. Ale život... protože když oběť byla zabita a život beránka toho nejnevinnějšího stvoření, se nemohl vrátit na věřícího, neboť on byl lidskou bytostí, která měla duši a ovce duši nemají.

Vidíte, nic jiného nemělo duši, kromě člověka. A Bůh položil... On je sice ve zvířecí podobě, to je pravda, ale vložil do něj duši, a to ho odlišuje od zvířat. Když jeho duše vešla do jeho nitra, hned rozpoznává dobro od zla. Ale vzpomeňte si, když Bůh stvořil člověka na svůj vlastní obraz, stal se žijící duší. Rozumíte, on se jí stal, a tehdy rozpoznal dobro od zla.

81 Teď si všimněte. Ježíš přišel a On byl Bohem. To se nevrátil život nějakého člověka na někoho jiného, ale samotný Boží život, který člověka dělá Božím dítětem a který ho umísťuje zpět do stejné jednoty, ve které se nacházel před pádem. Teď se blížíme k té opravdové jednotě.

Občas se mě lidé zeptají: „Bratře Branhamo, nejsi potom jednotář?“ Ne z jednotářské organizace. Ale jsem v jednotě s Kristem, ne však s jednotářskou organizací.

On zaplatil dluh hříchu. Dobře, kvůli jednotě mezi Bohem a člověkem to nebyl Ježíš schopen udělat, dokud tady byl v těle z masa a kostí. A tak se musel stát úplnou obětí za hřích, aby sňal vinu z věřících, aby Duch svatý mohl vstoupit do člověka a člověk mohl vstoupit do jednoty s Bohem. Muselo zde být něco znovuzřízeno.

82 Tedy, čím mohlo být skutečně toto znovuzřízení? Vyplněním Božího přikázání. Mohl to naplnit nějaký anděl? On nemá krev. Mohl to naplnit Bůh? On nemá krev. A tak se stal Bůh tělem a krví, aby mohl náležitě zaplatit dluh, aby mohl odstranit hřích, jelikož to je ta jediná možnost. Babylonské věže je všude na zemi rozdělují, podobně jako všechno ostatní, organizace a všechno selhalo, ve všech směrech. Byli zkříženi dohromady se světem a vším ostatním, ale tím mělo nastat úplné oddělení. Sláva!

Teď se cítím nábožně. Dobře, cítím se, jako kdybych teď mohl vzít svůj text a začít od tohoto místa kázat. Právě jsem se zahřál natolik, že bych odtud mohl začít a je načase, abych už skončil. Hm! Snad to dokončím o té jednotě Boha s člověkem někdy jindy. Pochopili jste to? Ať všichni, kteří to pochopili řeknou: „Amen.“

83 Rozumíte, podívejte, to byl jediný způsob, jak se člověk mohl vrátit do svého původního stavu. Trest za hřích musel být zaplacen. A co je trest za hřích? Smrt. Odplata za hřích je smrt. A Bůh řekl: „Toho dne, kdy z toho sníš, toho dne, když toto provedeš, tohoto dne zemřeš.“ A když to udělal, to narušilo jeho vztah společenství a všechno, počínaje člověkem, se už nemohlo vrátit, dokud ten trest nebyl splacen. A nikdo nebyl hoden to zaplatit, protože všichni ostatní padli spolu s lidskou bytostí, protože každé stvoření podléhá lidské bytosti a ona byla ve stavu pádu. Sláva! Ó, bratře!

84 Bratře Macu, teprve teď jsem si všiml, že tady sedíš. Pán ti požehnej. My tomu věříme, bratře Macu. „On se dostal pod trest smrti.“ Bratr Mac tady býval kdysi pastorem, tady v modlitebně, když jsem odsud odcházel. Ano. Dobře, další dobrý starý baptista, misijní baptista, který obdržel Ducha svatého, vidíte. Všimněte si, vstoupili do jednoty s Bohem.

85 Nuže, když se na to podíváme, vidíme, že penále muselo být zaplaceno. Všimněte si, nejvyšší formou zvířecího života je člověk; a lidská bytost byla sama v padlém stavu. A tak jak by mohla jedna lidská bytost zachránit jinou lidskou bytost? K tomu byl zapotřebí Bůh. A Bůh v Duchu nemohl umřít. A tak se musel snížit níž, než byli andělé. Židům 1. kapitola 1. verš. On se musel stát nižší bytostí než andělé, aby mohl na sebe přijmout smrt a zaplatit to penále a nastolit zpět tu jednotu mezi člověkem a Bohem, aby se Duch svatý mohl vrátit.

Odplata za hřích byla splacena. Ježíš to musel udělat, aby mohl poslat zpět Ducha svatého a sjednotit lidi, tak jak tomu bylo v Edenské zahradě. Ten dluh byl splacen, když Ježíš zemřel. Tím to bylo vyřešeno. Amen, bratře! Kdybych jen mohl docílit, aby to hluboko vsáklo do nitra, rozumíte. Ten dluh je splacen. Aleluja Beránkovi! Ten dluh je splacen. A každý muž a žena, kteří mě dnes ráno slyší nebo mě budou poslouchat na pásku — vaše penále je zaplaceno. Nezpronevěřujte se znovu Božímu Slovu! Vraťte se ke Slovu! Nevěřte tomu... On byl Slovem. Sláva! Nemůžu se udržet, chce se mi křičet. Opravdu. To penále je zaplaceno, je za námi. Není divu, že andělé křičeli a zpívali a zněly nebeské písně. Ó, ano, pánové! Ztracená ovce byla nalezena. Usmíření pro člověka, aby mohl být znovu vrácen zpět, bylo skutečně, vody oddělení Božího Slova, které ho omyly od jeho nepravosti, když Slovo zemřelo na mém místě a bylo znovu vzkříšeno a stalo se v mém životě prominentní záležitostí, v mém srdci. Amen.

86 Pokuta je zaplacena! Je to za námi. Jsme vykoupeni.

Ne však Katolickou církví, ačkoliv jsme všichni ti správní katolíci, ti apoštolští katolíci. Ano. Ne však

Římští katolíci s jejich dogmaty, kteří popírají Slovo svými dogmaty; všude jsou jen vaše dogmata a ne Slovo. Metodisté, baptisté, můžete se stydět! Milujete nepravosti více než Boha. Milovníci rozkoší, hledající svět a jeho příjemnosti, jako vepři v ohradě předurčení na porážku. Dábel posílá své nástroje, aby vás tím hnusem udusil, obdobně jak to satan provedl v Edenské zahradě. „Dobře, všichni naši kazatelé mají vyšší vzdělání. Mají doktoráty filozofie a práva.“ To nic neznamená. Popírat Slovo, to stále zůstává dábelským trikem. Dokázal jsem vám to dnes ráno ze Slova a od nynějška to záleží jen na vás.

87 I učedníci, kteří dokonce chodili s Ježíšem, oni se nemohli dohodnout. Neměli žádnou společnost. Ne, když se hádali: „Kdo bude dalším biskupem? Kdo je mezi námi největší?“ Nebyli schopni dokonce věřit Ježíši. Nedokázali Ho pochopit: „Ty mluvíš v hádankách. Řekni nám jasně, co tím máš na mysli.“ Mezi Ježíšem a učedníky nebyla jednota nebo mezi učedníky a Ježíšem. A také mezi samotnými učedníky nebyla jednota.

Na tom nezáleží, ale chci tím jenom něco ukázat, bratři. Poslouchejte teď pozorně. Byl bych rád, aby to utkvělo hluboko ve vašich srdcích. Rozumíte? Bůh má plán. A mimo tento plán — mě nezajímá kolik tam je moudrosti ani kolik nádherných budov za miliony dolarů, kolik teologických škol, kolik svatých mužů a svatého toho a svatého, svatého, svatého, na tom vůbec nezáleží. Pokud tam je popřeno jedno jediné Slovo z Bible, pak to je z ďábla. Dobře, dokázal jsem vám to z toho psaného Božího Slova, procházejte Nový a Starý zákon a přivedu to až do dnešního dne, jestli to ještě se mnou několik minut vydržíte.

88 Učedníci, kteří chodili ruku v ruce s Ježíšem, kteří s Ním spali a jedli s Ním a viděli Jeho zázraky a měli s Ním společenství tak blízké, jak jenom mezi bratry může být, a přesto to neměli. Nebyli způsobilí kázat evangelium. Ježíš řekl: „Nekažte už, ani se o to nepokoušejte. Počkejte tady v Jeruzalémě, až na vás pošlu zaslíbení, které vám bylo dáno. A to vás sjednotí.“

„Nuže, Otče, prosím, aby i oni byli jedno, právě tak jako Ty a já jsme jedno. A tak jako mě poslal Otec kázat evangelium, tak i Já posílám vás.“

A ten Otec, který poslal svého Syna, přišel ve svém Synu. Jednota znamená být jedno. On řekl: „Jestli Já nekonám skutky svého Otce, pak Mi nevěřte. A jestli skutky, které konám, promlouvají tak hlasitě, pak musíte být úplně hluchí a němí a slepí, jestli to nevidíte.“ Ó, bratře, fíííí! Řekl: „Vy pokrytci! Dokážete rozpoznávat vzhled oblohy, ale znamení tohoto času nerozpoznáváte. Kdybyste znali mě, poznali byste můj den. Dobře o vás mluvil Izaiáš: Máte uši a jste hluchí, neslyšíte. Jste slepí a nevidíte.“

Dobře to řekl apoštol Pavel: „V těch posledních dnech budou mít vnější způsob zbožnosti, ale zřeknou se její moci,“ a je to písmo za písmem, co se bude dít v těchto organizacích v posledních dnech. A pak se tomu diví, proč pozvedám hlas proti tomu dábelskému, lidského původu systému. Když vidím tyto vzácné děti, jak jsou přivábeny, právě tak jako ovce jdoucí na porážku. Přived' je, Pane!

89 Ano, mezi učedníky nebyla jednota. Oni nemohli Ježíši rozumět. Říkali: „Ó, kdo může pochopit něco takového?“ Vidíte, Bůh v nich ještě nebyl. Oni byli jenom přidružení do nějakého společenství. Oni k Němu byli pouze přidružení. To platí o každém dobrém člověku dnes. Oni nepili, nelhali, nekradli, nic takového nedělali, ale neměli tuto jednotu s Bohem. Nebyli jedno s Bohem. Nemohli být. Dělali sice zázraky, vymítali ďábly, ale to není...

Jednou jsem v novinách četl článek o vymítání ďáblů. Lidé říkají: „Ó, bratře, něco ti řeknu. To je ono.“ To je to! Člověk, který vymítá ďábly a popírá Slovo Boží je lhář. Ó, ano. Oni tvrdí, že to dělají. Ale nemůžou to dělat, pokud nejsou za jedno se Slovem Božím. Řekl to Ježíš.

90 Tedy, pak přišly Letnice. A Bůh je znovu učinil jedno. Ó, aj! Potom měli jednotu s Bohem. Bůh byl v nich. Nuže, Skutky, pokud si to chcete poznamenat, ve Skutcích 4:32 Bible říká: „Byli jednoho srdce a jedné duše a jedné mysli.“ Ó, bratře. Proč? Byli navraceni zpět do originálu. Jedno, co museli opustit, byla to náklonnost k tomu starému městu, ve kterém žili, k tomuto starému tělu nazvanému chrám, ve kterém bydleli, a to muselo shnit, protože to muselo umřít a zkazit se. Ale v duchu a v životě a v myšlení a ve vidění a ve všem byli jedno s Bohem.

Ó, můj Adame, ty sklíčený příteli, nedovol ďáblu, aby ti znovu lhal. Nedovol, aby se to znovu opakovalo. Nedovol satanovi, aby ti namluvil, že Slovo neznamená to, co říká. To je pravda. Slovo znamená... ó, ano, tady ne...

91 Hovořil jsem tady o křtu ve jménu Ježíše Krista. To je správné. Zjevení ohledně toho přišlo, to je pravda. Ale co udělala ta sebranka lidí? Shromáždili se kolem toho a udělali z toho denominaci, udělali další babylonskou věž. Udělali to samé a byli uvrženi rovnou do toho. Jistě. Totéž udělal Luther. Totéž provedl Wesley. A John Smith udělal totéž. Alexandr Campbell udělal totéž a letniční udělali to samé. Bůh jedná s jednotlivci zachovávajícími Jeho Slovo. Jediný Boží plán, jak přivést věřící k sobě do pravé jednoty, je přijetí Ducha svatého. A potom tady...

Řeknete: „Dobře, bratře Branhame, ale já jsem mluvil v jazycích, křičel jsem, dělal jsem to.“ Pokud

máš však nadále ten druh ducha a popíráš Slovo Boží, nemáš Slovo Boží přebývající v tobě, neobdržel jsi Ducha. Kdyby ses posadil a naslouchal kázané pravdě a vyhledal jsi to v Bibli a viděl, že to je pravda a pak bys odmítal podle toho jednat, to není Duch Boží. Nezajímá mě, jak hodně jsi mluvil v jazycích, jak moc jsi křičel, ke kolika církvím jsi patřil nebo kolikrát jsi byl pokřtěn nebo cokoliv to bylo. Celé Slovo se zakládá na pravdě. Ono dosvědčuje pravdu. Jestli vlastniš všechny tyto zbývající pravdy spolu se Slovem, tehdy víš, že jsi na cestě domů. Amen.

92 Jak může Bůh, který napsal Bibli, nahradit své Slovo něčím jiným. Vy katolíci, kteří tvrdíte, že Petr byl pochován ve vašem kostele a že jeho duch vám dává právo prominout hříchy, a tak dále, jak by mohl Petr, který byl Žid, snést, že máte v kostele modly? Jak by mohl Petr promlčet a říci, že přišel křest Ducha svatého a mluvil v jazycích a dělal všechny ty různé věci a pak se otočil a říci, že je potřeba sníst ten malý oplatek a že Bůh je v tom oplatku? Ó, to by byla neznalost, duchovní negramotnost!

Dobře tedy, ale vy protestanti provádíte totéž. Přicházíte, podáváte si ruku s kazatelem a říkáte: „Přijal jsem Ježíše jako svého osobního Spasitele.“ A pak se vracíte a žijete si po svém, jdete a žijete spolu s tímto světem. To je přece další babylonská věž.

93 Teď se blížíme k závěru. Sledujte. Bůh poslal Ducha svatého a Duch svatý je samotným Bohem. On je Tím, který zavede jednotu mezi Bohem a člověkem. Zjistěte si to hned teď. A během následujících pěti minut prosím o vaši naprostou pozornost. Poslyšte.

Člověk se na základě ďábelského plánu pokoušel pomocí denominací přivést církve k jednotě. Oni se snažili o jednotu vzděláním církve. Víte o tom. Skrze vzdělání, skrze denominaci. Současně se o to pokoušejí pomocí Světové církevní rady a usilují o to, aby přivedli všechny katolíky a protestanty dohromady a udělali z nich jedno. Co je to? Je to ďábelský plán!

Říkáte: „Jsi na to příliš malý, abys mohl něco takového říci.“ Jsem příliš malý, ale říkám vám, moje Boží Slovo je dost velké. Nebe a země pomínou, ale Ono nikoliv. To není ten, který to říká, to je Ten, který to řekl jako první. Já opakuji jenom to, co On řekl, vyznávám Jeho Slovo.

Tohle spadá pod ďábla! Je to dokázáno tady ve Slově; bylo to před vás položeno i dnes ráno, že je to z ďábla. Stejně tak jako jedna každá z těch denominací.

94 Lidé se následkem ďábelského plánu pokoušejí denominovat lidi k jednotě.

„Přijďte všichni a připojte se ke Sborům Božím. Připojte se k jednotářům. Připojte se k Církvi Boží. Připojte se k metodistům. Připojte se, všichni jsme jedno. Vy bando pokrytců, kteří máte formu pobožnosti a zapíráte její moc. Slovo Boží je obráceno sem a tam před vašimi zraky a vy máte strach se do toho pustit. Proč se tedy Bůh neukáže, pokud jste z Boha? Proč nekonáte Boží skutky? Jak můžete mít tuto formu a potom odejít a popírat Ho, a dokonce ty opravdové skutky Boží nazývat Belzebubem? To svědčí o tom, co jste zač, vy vzdělaná cháska církevních členů!“ Ježíš řekl: „Jste z vašeho otce ďábla!“ To je pravda! Jsem si jist, že rozumíte tomu, co mám na mysli. Jistě. Proč se proti tomu někdo neboří? Přece víte, že za tím stojí Bůh. Bůh působí prostřednictvím svého Slova.

95 Je to lidské dílo, je to další stavba babylonské věže. Co tím chce docílit? Snaží se ukázat... Podívejte se teď do té Světové církevní rady. Anglikáni, Římskokatolická církev, metodisté, presbyteriáni, letniční a všichni do jednoho jsou sjednoceni; Křesťanská věda a mnohé z těch kultů, které dokonce popírají panenské narození a popírají Ježíšovo Božství a dělají z Něho tři osoby. Usilují o uctívání tří bohů, popírají panenské narození. Někteří z nich dokonce popírají Krev. Někteří z nich popírají zázraky — téměř všichni. Pak se snaží sjednotit, takoví jací jsou, dohromady. Je toto vůbec možné? Je to věž lidského původu. A ona padne jako babylonská věž.

96 Ale Bůh řekl: „Ne mocí, ne silou, ale mým Duchem, praví Pán.“ Pohledte, jak On sjednotí svou Církev. Ne organizací, ne vzděláním, ne skrze teologii: „Ale mým Duchem, praví Pán; já přivedu své ovce dohromady.“ Ó, aj! A když On toto dělá, co se děje? Potvrzují to Jeho velká znamení. Takovým způsobem to mohl Izrael říci předtím, než se zapletli s těm moábskými. Vznášel se tam nad nimi ohnivý sloup. Ó, ano. A co On udělá? Dokáže to tím stejným druhem svědectví. Ale když se odloučili od Boha, když ztratili tuto jednotu mezi sebou a Bohem a zapletli se mezi ty moábity, celé vítězství bylo to tam. Zůstali na poušti čtyřicet let, dokud si Bůh nevzbudil další pokolení, které tam vešlo a tím završil svůj plán. To je přesně to, co On udělal.

97 Nyní pohledte. Ale když Bůh dává svou Církev dohromady spolu se svým Duchem, ona bude mít znamení žijícího Boha ve svém středu. Jakého druhu znamení? Když Bůh oddělil Izrael od Egypta, Bůh dal Izraeli a Mojžíši znamení ohnivého sloupu. Souhlasí to? Proroka. Když oddělil Abrahama od Lota, přišel k němu anděl, který dokázal rozpoznávat myšlenky a úmysly srdce. Znamení! Aleluja.

Tedy, tyto denominace, které uchvátily církve, se pokoušejí zavést svým velkým vlivem jednotu jako v Egyptě, jako v Edenu, a tak dále, svým velkým vlivem, který mají.

Ale, podívejte, chci se vás na něco zeptat. Když Bůh oddělil Izrael a dal jim to nadpřirozené znamení, ohnivý sloup, dal jim proroka. Co On udělal pro Abrahama? Co činí pokaždé? Ukažte mi mezi nimi Bohem označeného proroka. On založil svou církev skrze apoštoly, proroky, učitele, evangelisty. Aleluja! Tady to máte. Církev, zrovna tak jako kdysi vyvolal Izrael. Řekl jsem vám, že se k tomu vrátím. Ó, ano.

Neměli mezi sebou a Bohem ustanoveného proroka, ne, pánové, tak jak to bylo u Izraele, a tak dále. Čím to je? Je to znovu dábelská věž.

98 Tedy, příchod je už tak bezprostředně blízko, ten druhý Ježíšův příchod, a On shromažďuje své vyvolené dohromady. Věřím tomu. Ó, oni přijdou z východu a západu. Protože kde je tělo, tam se shromáždí orlice. Ó, ach, co to znamená? On má svou jednotu, svou pravou jednotu. Ukazuje se mezi nimi. Děje se to mimo všechny denominace; shromažďuje své vyvolené dohromady, ze všech možných církví, ze všech koutů, vyvádí své děti ven, uvádí je do souladu se svým Slovem. Cože?

Tedy, příchod Pána Ježíše je tak bezprostředně blízko, ten přicházející soud, On svolává dohromady své vyvolené do jednoty se samým Sebou, s tím stejným druhem služby, kterou měl sám. Viděli jste, jak jsem to znázornil na těch „Církevních věžích“, před nedávnem tady na tomto místě, ohledně té vysoké věže, která byla stavěna a která se jmenuje pyramida, ale ten vrcholový kámen na ni nebyl nikdy vložen. Jen si vzpomeňte, jak přišli luteráni, jak přišel Wesley v menším počtu a pak na to letniční. A On je teď odtud vyvolává. Co On dělal? Vyvolával své vyvolené a vytvořil luterány a pak z luteránů vyvolal ty vyvolené a vytvořil wesleyovce a pak z toho vyvolal ty vyvolené, aby vytvořil letniční. A teď vyvolává ty povolané letniční, aby vytvořil vrcholový kámen a vstoupil do toho. Přichází do toho přesně tentýž druh služby a vyvolává Jeho děti ze všech denominací a ze všech společenských vrstev.

99 A co On udělal? Přidělil jim věrného učitele; pravé proroky, kteří stojí v Jeho Slově s Bibli: „Moje ovce slyší můj hlas,“ řekl Ježíš. Jestli to byl Jeho hlas tehdy, pak je to Jeho hlas i teď. A všechno neshodné s tímto hlasem není pastvou pro ovce. Ony to nebudou následovat. Ó, bratře. Z východu, ze západu a z každé denominace a z každé organizace; oni přišli z východu a západu a shromáždili se vespolek! „Budeme hodovat s Králem, budeme stolovat jako Jeho hosté; jak požehnaní jsou tito poutníci! Hledí na Jeho tvář ověnčenou žhnoucí Božskou láskou. Účastníci Jeho milosti se skví jako klenoty v Jeho koruně. Ježíš přijde hned, naše zkoušky budou za námi.“ Aleluja! „Co kdyby náš Pán přišel v tuto chvíli pro ty, kteří jsou prosti hříchu? Naplnilo by vás to radostí nebo žalem a zoufalstvím? Ale když náš Pán přijde ve slávě, setkáme se s Ním na povětří.“ Aleluja! Ó, ano.

100 Čím to tedy je? S Bohem poslanými učiteli, kteří se přidržují věrně Slova, kteří věrně slouží té pravé Církvi, která nepřesune ani jednu čárku, nehledě na to, co říká nějaká organizace. Oni s ní nejsou spojeni. Proroci; nejen nějakí takzvaní, ale opravdoví proroci mají „tak praví Pán“. A takový stojí v pravdě do posledního puntíku, pokaždé. A právě to On posílá do své Církve, a řekl, že to udělá. Oni věří Slovu, ne věrovyznání, ne dogmatu, ale Slovu. A tím, že to dělá, jim odhaluje sám sebe a dokazuje své Slovo, dokazuje ten stejný život, kterým On kdysi žil, jak se znovu opakuje a přivádí své Slovo k uskutečnění. Ó, aj!

101 Poslouvejte pozorně. 1. Korintským 4:20 říká: „Království Boží, to je Slovo, které se stalo mocí.“ Pokud si to chcete poznamenat, je to v 1. Korintským 4:20. Království Boží je Slovo učiněné mocí. Čím je Království Boží? Ono je ve vás. To Království je ve vás. A když tam přijde Slovo, co začne to Slovo dělat? Proměňuje se v sílu a působí, že se vyplňuje přesně to, co bylo řečeno.

Nemůžete říkat: „Ono mluví toto.“ To, co ono mluví, to ono také způsobí. Vy musíte mluvit to, co mluví Ono. To je vyznání. Nelze říkat: „Dobrá, to je tady trochu moc naleštěné a já jsem moudřejší. Musím tady zaujmout lepší postoj.“

Stůjte s tím Slovem. Vidíte, tady to máte. A ono ho dělá mocí: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Ježíš řekl u svatého Jana 14:12: „Jestliže zůstanete ve mně a slova má ve vás.“ Ne, promiňte, to není to, co On tady řekl. On řekl: „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám i on bude dělat. Jestliže zůstanete ve mně a Slovo mé ve vás, prostě, o co chcete, a stane se vám. Jestliže zůstanete ve mně a má slova ve vás.“

102 Co to tedy znamená? Musíte se držet toho Slova a musíte se nechat usmrtit. Jsem přesvědčen, že mnozí z nás, přátelé, kteří jsme přijali Ducha svatého, přijali jsme Ducha svatého jen do té míry, že jsme se dostali do takového postavení, že nechceme lhát, nechceme krást, nechceme dělat žádné špatnosti. Ale Bůh si přeje naplnit každé vlákno své Církve, přeje si naplnit vaši mysl, přeje si naplnit váš rozum. Přeje si vás naplnit úplně a udělat vás úplně a zcela mrtvými pro sebe a pro své vlastní smýšlení a Bohu tak odevzdanými, že Jeho Slovo prostě skrze vás žije. Nebudete znát nic jiného kromě Božího Slova a budete se Jeho Slova držet, což je život. „Má slova jsou život,“ řekl Ježíš. On mezi ně dal učitele, kteří věří Bibli; proroky, jež mluví pravdu; poukazují na totéž proroctví, jak to dělali vždy napříč věky. Co On udělal? On se ukazuje mezi námi jako živý. Dosvědčuje své Slovo. Jeho Slovo, Království Boží je Božím Slovem učiněným mocí.

103 Zatímco tyto denominace spoléhají na lidský rozum, na lidské úvahy; poslouchejte pozorně. My nemáme spoléhat na lidský rozum. Přísluví 3. kapitola, 3. verš říká: „Nespoléhejte na svůj vlastní rozum.“ Nedělejte to, nehleďte na to, jak se vám Boží Slovo jeví.

Neříkejte: „Dobře, připadá mi to stejně dobré.“

Ale to není to. To je Boží Slovo; a vezměte Ho tak, jak On jej vyřkl. Eva řekla... satan řekl Evě: „Já vím, že Bůh to řekl, ale ve skutečnosti to tak nemyslel.“ On to tak ale myslí. Ale ona tomu uvěřila. Uvěřila tomu. A to narušilo jednotu, to narušilo společenství, narušilo to tu jednotu, to narušilo svět, to narušilo život, to narušilo všechno!

A osoba, která zpochybňuje jediné slovo z Božího Slova, úplně narušuje společenství a vše ostatní. Je to tak! Buď tomu věříme nebo ne. A tak se toho držme! Řekl to Bůh a my se toho přidržujeme. Musíme tady hodně věcí vynechat, protože jsem už překročil svůj čas.

104 Jako v minulosti, v minulých dobách, když se tím člověk provinil, přivedlo to na svět Boží soudy. Babylonská věž, svazek Kainových dětí s dětmi Setovými, způsobil soud. Vždy to přivádí na svět Boží soud, vidíte. Ó, ale ta opravdová jednota s Ním pozvedá nad soud jako v Noemově případě, když byl v tom soudu spolu se svou rodinou. Spravedlivý Noe a jeho rodina se povznegli nad soudy! Pohleďte, co je potkalo? Minulo je to!

Bratře Lee Vayle, kdyby ses toho mohl uchopit, tady to je. To je jediná otázka, ve které se neshodujeme. On totiž věří, že církev musí projít soudem. Já to tak nevidím, já tomu nevěřím.

Noe nemusel nikdy procházet soudy, on byl nad soud povznesen. Abraham nikdy nemusel snášet oheň, on se nacházel vně ohně. Izrael nebyl účasten soudu Egypta. Byl oddělen od ohně, od soudu. Církev projde nad soudem v korábu Ducha svatého, který se povznese z této země.

105 Ta věc, o té Světové církevní radě, to není propánakrále nic jiného než nějaká senzace pro hloupou pannu, která zůstane tady na zemi a stala se kořistí antikrista. Ale pravá Církev Boží bude plout jako ten starý Noe a půjde do Slávy, jsem si tím tak jist, jakože tady stojím. A proto je On shromažďuje. Právě to říká ten Hlas pro dnešek. To je to, co Bůh dělá. Shromažďuje jednoho z Los Angeles a jednoho z Philadelphie, dalšího z Georgie, a tak dále. On je dává dohromady, svůj lid, který je ochoten naslouchat Slovu živého Boha. „Jak bylo za dnů Noe, tak bude při příchodu Syna člověka, kde jich bylo jen několik zachráněných, pouze velice málo.“ V pořádku, náš koráb Ducha svatého popluje nad Božími soudy, protože my jsme již odsouzeni a už jsme vyznali Ježíše a On už sňal náš soud.

106 Tyto denominace jsou tak svěhlaivé! Jsou jako Eva, která toužila získat moudrost, bez ohledu na to, čím bylo Slovo Boží. Nimrod usiloval o svou věž nehleďte na Písmo! Jsou tvrdohlaví! Eva to dobře věděla. A Set to věděl lépe, než aby se nechal nachytat na ty krásné ženy. Izrael to věděl lépe, než aby upadl do cizoložství. Stejně tak i vy! Ale někteří z nich jsou tvrdohlaví. Písmo, ne Písmo! „Sláva Bohu, moje matka byla presbyteriánka! A já budu také.“ Jen jdi dál. V tom případě ti nezůstává nic jiného, než abys šel po svém. Bůh buď milostiv tvé hříšné duši. Jak se chceš tedy zachránit, když víš, že to je pravda? A pokud vidíš Slovo Boží a stále si nemyslíš, že je pravdou, pak s tvým duchovním rozpoznáním není něco v pořádku. Je to přesně tak. Podívejte se na tento národ a uvidíte, kde se toto děje. Jsme na konci času, přátelé. Copak jsme neprocházeli církevními věky a nevíme, co se stane v tom Laodicejském církevním věku? Copak jsme tím právě neprocházeli? Rozumíte, co tím myslím? Jsme v čase konce.

107 Bůh shromažďuje ty vyvolené ze čtyř větrů země. On řekl, že pošle anděly a shromáždí je. Souhlasí to? Dá je dohromady, oddělí je od koukolu. Amen. Koukol bude spálený, pšenice však ne. To je pravda.

Ale oni jsou tak umínění, že jim nezáleží na tom, jestli to budou mít nebo ne. Ó!

Ale těm Božím vyvoleným bylo přikázáno, aby vyšli z jejich středu. „Oddělte se,“ praví Bůh, „a já vás přijmu. Nedotýkejte se jejich světských věcí a já vám budu Otcem nebo Bohem a vy budete mými syny a dcerami. Netáhněte společné jho s nevěřícími, ale vyjděte z jejich středu!“ Bůh si přeje oddělení od tohoto světa a přeje si, abyste s Ním byli sjednoceni. A nejen nějaký lidského původu vzorec organizace, denominace nebo lidského původu teorii, která neobstojí. Je zapotřebí Boha, Ducha svatého ve vás, abyste mohli být sjednoceni s Bohem. A jak můžete poznat, že to máte? Duch svatý, který napsal to Slovo, bude dosvědčovat každé Slovo, a tutéž věc, kterou Duch svatý konal ve Starém zákoně, bude ji také konat v Novém zákoně. On bude konat totéž, protože Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky. A vy nejste zapřáhnuti do nějaké organizace tohoto světa, my nejsme zapřáhnuti spolu s nimi, nedejte se jimi zapřáhnout, ale vyjděte z jejich středu! Vy jste zapřáhnuti spolu s Kristem. Amen. Vy jste zapřáhnuti k Pánu Ježíši Kristu.

108 Bible říká, že v posledních dnech budou tady církve, další babylonská věž. Budou mít formu pobožnosti, ale budou zapírat Slovo Boží a moc Jeho Slova. A čím je to Slovo? Čím je Království Boží? My musíme patřit do Království, dřív než můžeme být poddanými Krále. Kdo z vás to ví, ať řekne „amen“. Dobře, a jak se můžete do toho Království dostat? Království Boží je Slovem Božím učiněným mocí. Amen.

Učiněným mocí; to sňalo hřích a předvádí znamení. Jaký druh znamení? Jestli je to totéž Slovo, které vyvedlo Mojžíše, pak to předvede totéž znamení.

To je totéž, co oddělilo vlašného Lota. Tedy, víme, že Lot byl vlašný a Ježíš řekl, že to bude znamením času konce. Vlašný Lot seděl tam dole, byl nábožný, jistě, on a jeho žena. Náleželi ke všem možným stranám a on byl starostou města. Ale, ó, a děly se tam všelijaké různé věci. On byl velice nábožný, mohl přijímat evangelisty a ty, kteří tam přicházeli — po této stránce byl v pořádku. Ale, ó, bratře, on nepatřil mezi ty vyvolené.

109 Podívejte, co se stalo! Proč? Ten stejný Bůh, který oddělil Abrahama a přišel k němu a ukázal mu potvrzení jeho oddělení... Hmm, ó, Bože! Jak bych chtěl, abych mohl jednoduše... mohl něco udělat, abyste to uviděli. Bůh ukázal Abrahamovi, jelikož ho oddělil pro sebe, ukázal mu důkaz toho oddělení, že je s ním a je přímo mezi nimi. A Ježíš řekl, že úplně totéž se zopakuje v těch posledních dnech. Ne však národ s Abrahamem; on byl menšinou, ale Bůh byl s ním. On si jej oddělil a my bychom se měli oddělit v těch posledních dnech.

A pokud dal Bůh Mojžíšovi znamení pro Izrael, tomu pomazanému prorokovi, ve formě ohnivého sloupu; dal také znamení Abrahamovi, dal znamení Izraeli, dal znamení učedníkům, pokaždé totéž znamení. Totéž znamení ohnivého sloupu.

Když byl Pavel na své cestě do Damašku, rozsvítil se před ním ohnivý sloup tak, že mu to oslepilo zrak a srazilo jej na kolena. Nikdo jiný to neviděl, ostatní kolemjdoucí to neviděli. A hlas promluvil: „Saule, proč mě pronásleduješ?“

On řekl: „Pane, kdo jsi?“

On odpověděl: „Já jsem Ježíš.“ Znamení! Kým on byl? To byl apoštol pohanů. Amen.

110 A my jsme tady teď na konci, scházíme se z východu a západu, severu a jihu. Co děláme? Připravujeme se k vytržení. Připravujeme se k... Zůstáváme několik minut ve ztišení, dokud každé vlákno nebude naplněno Duchem svatým. A potom půjdeme nahoru. Ó, aj! On svolává svůj lid dohromady k sobě, do pravé jednoty se samým Sebou, protože to je Jeho jediný Duch svatý. „Jedním Duchem jsme jednotlivě vekřtěni do jednoho těla a kolektivně do těla Ježíše Krista.“ A Ježíš Kristus žije svým Duchem v našem těle, slouží této církvi a koná stejné dílo, jaké konal tehdy, jakožto znamení, jakožto korouhev pro tento svět, že jsme v těch posledních dnech a připravujeme se na vytržení. Ó, já Ho miluji, a vy?

111 Mám tady ještě celou knihu, ale nemohu již dál pokračovat, protože se už připozdívá. Možná bych z toho mohl vzít něco někdy jindy.

Jsme na konci. Jednota. Jste jedno s Bohem? Tak to s vámi musí být. Ano. My musíme být jedno s Ním tak... Ať mysl, která je v Kristu, je ve vás. Pak Kristus, Jeho vlastní mysl bude ve vás a pozná každé slovo, které On napsal. Tak to bylo s apoštolů, kteří správně rozdělili Písma, která jsou pravdivá, rozumíte, Duch svatý. Jestli to je pravda, tak On to bude dosvědčovat tím, že se dostaví totéž znamení, které dal Mojžíšovi, totéž znamení, které dal Abrahamovi, totéž znamení, které vykonal skrze Krista, stejné znamení, které vykonal skrze Pavla. Jsme v čase konce. On řekl, že to tak bude. Jsme na konci času. Církev se kolektivně sjednocuje ve svazek, jeden tady a jiný tam, jenž vytvoří celek.

On řekl: „Tehdy budou dva na poli, jeden bude vzat.“ Jeden. Podívejte: „Dva budou na poli,“ to je denní doba, žeň, „jeden bude vzat, druhý zanechán. Dva budou na loži,“ to je opačná zemská polokoule, „jeden bude vzat, druhý bude zanechán“ při příchodu Syna člověka. A on je tak bezprostředně blízko, je na dosah ruky.

112 Nedovol! Nedovol! Adame! Adame! Evo, Adame, dovol, abych na tebe zakřičel, neposlouchej už více ďáblu lež. Drž se Božího Slova a ono je: „Tak praví Pán.“ Stůj s tím Slovem. Oddělit se od něho znamená narušit tvé společenství s Bohem, tu Boží jednotu skrze Ducha svatého. A když říkáš, že máš Ducha svatého, a to nesouhlasí se Slovem, pak nejsi v jednotě s Bohem.

To je Boží jednota, když duch, kterého máš, souhlasí se Slovem a projevuje to Slovo a činí to Slovo mocí, která jedná stejným způsobem, jako jednala tam.

Opakujme teď společně. (Shromáždění opakuje po bratru Branhamovi): *Jednota s Bohem znamená mít ve svém nitru Ducha Božího, který souhlasí se Slovem, celým Slovem, úplným Slovem a který ho projevuje v mocí.*

215 Tady to máte, to znamená jednotu s Bohem. Když ta moc působí ve mně, ve vás, pak jsme jedno. Amen. Bratře Kidde, když moc Ducha svatého působí ve mně i v tobě, pak zde není žádný nesoulad. Je tam Slovo. Ono působí. Amen. Dělá s ním to, co je — Bůh učiněn tělem v tobě, skrze své Slovo! Slovo učiněno mocí, uprostřed vás, každé jednotlivé slovo!

113 Teď si zapamatujte, ďábel dokáže vzít hodně ze Slova, to se blíží až devadesáti devíti procentům a

devadesáti devíti setinám procenta z toho. Devadesát devět celých devadesát devět setin ze sta. On to udělá tak, že to vypadá téměř opravdově, ale pak z toho vyskočí, a to způsobí okamžitou smrt. Roztrhne to ten řetěz na polovinu a ty jdeš hezky ke dnu.

Každé slovo! Co řekl Ježíš? „Ne samým chlebem bude člověk živ, ale každým slovem!“ Ne jenom několika Božími slovy bude živ. Ne devadesáti devíti a devadesáti devíti setinami procenta Božího Slova, ale člověk bude živ každým slovem vycházejícím z úst Božích.

Satan Ho tam vzal a řekl: „Je napsáno!“ Vidíte, přesně tak, jak to sdělil Evě. „Je napsáno! Je napsáno!“

A Ježíš odpověděl: „Je také napsáno...“

On řekl: „Je napsáno: ‚Přikázal svým andělům o tobě.‘ Říká to Bible!“ Hoši, on byl učencem. „Je napsáno: ‚Přikázal andělům svým o tobě, abys nenarazil nohou na kámen, oni tě ponosou.‘“

On řekl: „Je rovněž napsáno: ‚Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.‘“

114 On řekl: „My máme Písmo (Skutky 19), byli jsme pokřtěni Janem.“

Pavel měl ještě něco, on řekl: „To už nefunguje,“ vidíte. „Jan křtil pouze...“ On nezpochybňoval Janova slova. Řekl: „Řeknu vám, co řekl Jan. Jan řekl, abychom byli pokřtěni k pokání a ne na odpuštění hříchů.“ Tato oběť ještě nebyla zabita. Vidíte? On řekl: „Dejte se pokřtít k pokání, a mluďte, že Mu budete věřit, když On přijde.“ A když to uslyšeli, byli pokřtěni ve jménu Pána našeho Ježíše Krista. Pavel na ně vložil ruce, které byly tak plné slova a Duch svatý na ně sestoupil. A oni začali prorokovat, mluvit v jazycích, zvelebovat Boha, a jaký to byl čas! Ó, aj. Jak velký byl ten sbor? Dvanáct. Ano. Ó, Bůh nejedná s velkým počtem, On jedná v upřímných srdcích. Mějme takové srdce. Milujete Ho? Modleme se.

115 Ó, můj milovaný poutníku, ohlížel ses za těmi moábskými holkami, nebo ses díval (mluvím teď o církvi) na dcery Kainovy? Jak daleko od Slova ony zbloudily! Všiml sis, můj vzácný příteli, že v těch posledních dnech se mají tyto věci naplnit? Sledoval jsi, jak bylo nedávno Slovo Boží manifestováno? Jak toto probuzení, které jednou udeřilo, se teď uklidnilo a už moc z něho nezůstalo? Co to znamená? Je to období klidu před bouří. Soudy jsou připraveny. Zaznamenal jsi tyto věci? Porovnal jsi písmo s písmem, biblické slovo s biblickým slovem, důkaz s důkazem? Porovnal jsi Ježíšova slova, která vyslovil, že ďábel v poslední době... že to bude tak blízko jako to opravdové, aby, pokud by bylo možné, svedl i samotné vyvolené, ty vyvolené jednotlivce? Jen pomysli, to Biblické učení tomu bude tak blízké! „Ó, my věříme v Ducha svatého, sláva Bohu na věky! My máme Ducha svatého, mluvíme v jazycích.“ A pak se otočí a popírají Slovo? Ano. Aby svedli, kdyby bylo možné, i samotné vyvolené.

116 Pokud je tady někdo, kdo není v pořádku s Bohem, jestli je tady někdo nemocný nebo postižený... Leží tady kapesníčky a jiné věci, za které se chystám pomodlit. Nezajímá mě, jaká je tvoje potřeba. Každé zaslíbení v této Knize patří tobě. Je tvoje.

Dobře tedy, předložil jsem vám Slovo, předkládal jsem je od 1. Mojžíšovy až k dnešnímu dni, ve kterém žijeme a uváděl jsem jednotlivá místa, abych vám to ukázal. Mohl bych vám kromě toho ukázat mnoho stovek míst, ale nezbývá mi na to čas. Ale určitě v tom můžete vidět, že tyto organizační krámy jsou ty tam. To je falešná ďábelská koncepce, je to pokus zorganizovat lidi do jednoty jejich vlastního rozumu a smýšlení. Ale je to Duch svatý, kterým jsme spojení s Bohem do jednoty. A Duch svatý souhlasí se Slovem. Vidíte, Bible říká, že Ježíš řekl, že oni to budou dokonce vyznávat. Vidíte? „Aby svedli pokud možno i vyvolené.“ Vidíte, na čem stojíme?

117 Uchopte teď toto Slovo Boží rukou víry. Máte dnes ráno nějakou potřebu? Potřebujete se pokřtít ve jménu Ježíše Krista? Bazén je otevřen. Potřebujete být pokřtěni Duchem svatým? On se snaží protlačit cestu do tvého nitra. Potřebuješ být uzdraven? Jakže, samotný Duch svatý, to Slovo, které se stalo mocí, je právě teď tady, ta moc rozpoznání pohlíží na toto publikum a vidí to světlo, jak krouží dokola jako žár. Řekl jsem vám někdy nějaký blud? Ano?

Tak jako prorok řekl Izraeli, předtím než dosadili toho lidského původu krále, on se zeptal: „Řekl jsem vám někdy něco... Vzal jsem někomu z vás peníze? Přišel jsem někdy, abych od vás žebrał peníze? Jezdil jsem sem a tam a bydlel v nějakých velkých vznešených palácích a stavěl mohutné stavby a žádal od vás peníze? Požádal jsem někdy o jednu penci?“

„Nikdy.“

Řekl jsem vám někdy něco ve jménu Páně, co by Bůh neuskutečnil? Řekl jsem vám něco v Jeho jménu, co by se nestalo? Vyprávěl jsem vám někdy nějaké vidění, které jsem měl o publiku a přesně dotyčná osoba by se nepostavila, ať to byl příchozí nebo kdokoliv? Bylo to vždycky: „Tak praví Pán.“ Řekl jsem vám někdy nějaký blud? Dovolte, ať vám tedy řeknu: „Tak praví Pán“ — přijměte Ducha svatého, toho Ducha, který je schopen uchopit Slovo Boží rukou víry, pozvedněte se tam nahoru. Patří vám celé

Království, je vaše, děti.

118 Proč sem přijíždíte z Georgie a celých států, z Ohia, z Kansasu, odevšad, na jedno krátké shromáždění? Myslím si, že nahrávání je už vypnuto, a tak si mohu dovolit tyto věci povědět. Proč takto přijíždíte? Co ve vás vyvolává tu potřebu? Co to je? Vidím tady lidi z Arkansasu, ze vzdálenosti stovek kilometrů.

Včera večer, když jsem cestoval přímo z Kansas City, nějaký polský bratr, který teď stojí tam vzadu, přišel, byv veden a řekl: „Bratře Branhame, když jsem o tobě poprvé uslyšel ve vzdálené Kanadě, tam před mnoha lety, o těch věcech, které jsi viděl a vykonal, prověřoval jsem si to důkladně sem a tam a nahoru a dolů a řekl jsem si, ani jediná z těch věcí nebyla špatná.“ On je zřejmě polský katolík, a on tu přichází, vezme si ty pásky, odchází a přehrává je, a musí čelit odporu. Kazatelé, kteří by měli být se mnou a pomáhat nám, tuto moc popírají, popírají pravdu Slova a přitom tvrdí, že mají Ducha svatého.

Já se sám nenazývám prorokem. Vy jste to udělali. Ale pokud je to tak, ke komu přichází Slovo Páně? Jak se můžeme ohledně toho ujistit, jestli to je pravda nebo ne, dokud tady není někdo, kdo by se za to postavil? To tady je Slovo Boží, to psané Slovo. A když za tím psaným Slovem někdo stojí, pak je v tom Slově Bůh a činí to Slovo pravdou. Pavel řekl: „Následujte mě, tak jako já následuji Krista.“

119 Nuže, máte-li nějakou potřebu od Boha, ohledně nemoci nebo spasení, nebo se chcete zbavit... Některá z vás žen nedošla ještě natolik milosti, aby si nechala narůst vlasy; někdo z vás mužů ještě nedošel natolik milosti, aby přestal kouřit cigarety; někdo z vás kazatelů nedošel ještě natolik milosti, aby přijal pravdu ohledně vodního křtu ve jménu Ježíše Krista; nebo nějaký nemocný člověk, který je na smrt nemocný, proč bys nevzal dnes ráno to Slovo? Řeknu ti rovnou teď, ono je tělem uprostřed nás! To Slovo ve tvé ruce.

Tady na stěně visí obrázek anděla Páně, toho samého, který vedl Izraelské děti, toho samého, který potkal Pavla, toho samého, který byl v Kristu. A tentýž svatý Duch je ve vás, v tobě, sjednocuje tě do této jednoty. Co způsobuje, že naše srdce jsou přitahována k sobě ze vzdálenosti stovek kilometrů. Nelze k tomu nic na této zemi přirovnat. Oni přicházejí za Slovem.

120 „Je pramen krví naplněn z Emanuelových žil a hříšník, když v něm ponořen, je zbaven hříchů vin.

Od té doby, co jsem spatřil ten pramen vyvěrající z Tvých ran, láska vykoupení se stala mým námětem,
a bude, dokud neskonám.“

121 Náš nebeský Otče, leží tady hromádka kapesníků, rukavic; ať se to všechno dostane do pošty. Nevím, kdo je sem položil, možná Billy, možná lidé, kteří se nacházejí v tomto publiku. Cítím, že bych to měl právě teď udělat, Pane. Nemám ve svých rukou nic, nic, pokud se jedná o lidskou bytost, nemohu spoléhat na své lidské chápání. Já ani nechápu, proč ty věci jsou tak, ale jdu za tím, co jsi Ty řekl. „Lidé brali od Pavlova těla kapesníky a zástěry a z těchto lidí vycházeli zlí duchové.“ To nebylo proto, že on byl velkým mužem, bylo to proto, že Bůh byl v něm, ve Slovu a moci. A on se nikdy neradil s apoštoly, ale když se spolu sešli, bylo shledáno, že to stejné Evangelium, tentýž druh křtu, všechno to, co dělali, bylo na chlup stejné.

122 Teď prosím, Pane, za ty vzácné lidi, kteří Ti věří, abys je uzdravil. Uzdrav Pane ty, kteří jsou v publiku. Ať jejich víra sáhne a právě teď se toho chopí a ať řeknou: „Nádore, nemoci, zlé věci, můžete rovnou odejít. Já tnu mečem Božím! Já věřím! Má víra je silná, a hluboce zasáhnu tímto mečem, odklid' se z mé cesty, vstávám ze sedadla, abych byl zdravý! Pokládám ruku na mého otce, mou sestru, na mé dítě, mého souseda. Já věřím. Tvé Slovo je pravda. Jsem v jednotě s Tebou. Skutky, o kterých jsi řekl, že jsi je konal, my budeme konat také. Pane Bože, věřím každému slovu. Kráčím teď vpřed, kupředu, abych si to nárokoval a abych se toho dnes ráno mohl chopit.“

123 Ó, Bože, jak bych chtěl myslet na tu církev, která je činná bezustání, když se Mojžíš zalekl tam u toho moře a začal volat k Bohu. A Pán řekl: „Proč křičíš? Proč na mě voláš? Promluv a jdi kupředu! Copak jsem ti nepřikázal konat toto dílo? Promluv!“ A co promluvit? Slovo Boží, které je v tobě. „Promluv a jdi kupředu. Nekřič už. Jdi kupředu.“

A, Pane Bože, já dnes přicházím ve jménu Pána Ježíše. Přicházím a svírám tento meč víry a nárokuji si jednotu s Bohem a s lidmi skrze Ducha svatého, skrze milosrdenství a oběť Ježíše Krista, Jeho Syna. Vyzývám každou nemoc, vyzývám každou pochybnost, vyzývám každý strach, vyzývám každou bezbožnost, ať opustí toto publikum ve jménu Ježíše Krista! Odejdi z toho publika, abychom mohli být jedno s Bohem a mohli Bohu sloužit bez nemoci a strachu. Ať moc, která nás učinila jedno s Bohem... ďábel už může jenom kolem těch pomazaných skřehotat. Jak se tam mohl ďábel postavit a skřehotat jako Goliáš? Když přišel do toho tábora David a pověděl: „Jak můžete dovolit tomu Filistinskému neobřezanci stát a nechat jej pohrdat šiky živého Boha?“

Ó, Bože, ať muži a ženy pomocí Ducha povstanou. Ať ten neobrácený, tam působící sklíčenost ďábel,

který škodil lidské rase po celé věky, se tady postaví a vyzve církve živého Boha. Satane vyjdi a opusť toto místo ve jménu Ježíše Krista!

124 Teď ti z vás, kteří jsou dost silní k ovládní meče, ti, kteří mají dost porozumění Božího Slova, aby si nárokovali být Tvým osobním vlastnictvím, kteří mohou uchopit do rukou Slovo Boží a svírat ho rukou víry, ať řeknou: „Zaujímám své postavení s Pánem. Budu od této chvíle jedno s mým Bohem. Budu ovládat tento meč Ducha, a to Slovo a tnout ďábla, dokud nedosáhnou každého zaslíbení, které mi bylo Bohem dáno.“

Pokud tomu věříte z celého vašeho srdce, pak vás upřímně prosím z mého srdce, ve jménu Ježíše Krista, abyste se postavili a přijali to. Myslíte to vážně? Jste natolik upřímní? Je Slovo Boží ve vašich rukou? Máte ruku víry? Zvedněte vaši tělesnou ruku k Bohu a řekněte: „Bože, pomocí toho, skrze tuto zvednutou ruku, slibuji celý svůj život. Slibuji svou duši, slibuji své myšlenky, slibuji všechno tomuto Slovu Božímu. Ať Duch svatý teď použije mou víru a ať mi to dá, a ať je ode mne odseknuta každá pochybnost. A skrze víru přijímám toto zaslíbení, za které prosím pro tento okamžik.“

Pokud tomu věříte, řekněte: „Amen“. Znovu amen. Amen, amen a amen! A jestli to myslíte z celého vašeho srdce, slibuji vám to, oč jste žádali ve jménu Ježíše Krista. Amen. Věřte tomu z celého vašeho srdce. Bůh vám požehnej. Bratře Neville.

www.messagehub.info

Kázání

Williama Mariona Branhama

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7